

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Diplomová práce

Univerzita Hradec Králové

Filozofická fakulta

Ústav sociální práce

Oblast prostituce u žen a důvody jejich motivace

Diplomová práce

Autor: Bc. Anna Bulíčková

Studijní program: N6731 Sociální politika a sociální práce

Studijní obor: Sociální práce

Forma studia: prezenční

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Kappl, Ph.D.

Hradec Králové, 2018

Zadání diplomové práce

Autor: Anna Bulíčková

Studium: U16053

Studijní program: N6731 Sociální politika a sociální práce

Studijní obor: Sociální práce

Název diplomové práce: **Oblast prostituce u žen a důvody jejich motivace**

Název diplomové práce AJ: Prostitution area for women and reasons for their motivation

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Cílem teoretické části bude, co nejlépe definovat daná témata jako například: vysvětlit pojem prostituce, popsat historii prostituce a další. V praktické části se budu věnovat kvalitativnímu výzkumu.

MATOUŠEK, Oldřich, Pavla KODYMOVÁ a Jana KOLÁČKOVÁ, ed. Sociální práce v praxi: specifika různých cílových skupin a práce s nimi. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-002-X WEISS, Petr. Sexuální chování v ČR - situace a trendy. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-558-X.

Garantující pracoviště: Ústav sociální práce,
Filozofická fakulta

Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Kappl, Ph.D.

Datum zadání závěrečné práce: 27.4.2017

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a uvedla jsem všechny použité prameny a literaturu.

V Hradci Králové

Anna Bulíčková

Poděkování

Touto cestou bych chtěla poděkovat vedoucímu mé diplomové práce Mgr. Miroslavu Kapplovi, Ph.D. za cenné rady a připomínky k mé práci. Dále pak mé rodině, která mne při mých studiích celou dobu podporovala.

Abstrakt

BULÍČKOVÁ, Anna. *Oblast prostituce u žen a důvody jejich motivace*. Hradec Králové, 2018, 67s. Diplomová práce. Univerzita Hradec králové, Ústav sociální práce. Vedoucí práce: Mgr. Miroslav Kappl, Ph.D.

Diplomová práce se zaměřuje na prostituci u žen a důvody jejich motivace, kde v teoretické části definujeme samotnou oblast prostituce jednotlivými definicemi, formy prostituce, stručný popis dějin a prostituce v České republice dnes. Dále pak důvody motivace žen k prostituci, příčiny a následky prostituce. Definujeme sociální práci s prostitutkami, vyjmenujeme pomáhající organizace, možnosti prevence a závěrem zmíníme metody sociální práce s prostitutkami.

Praktická část je prováděna formou kvalitativní techniky za pomoci rozhovorů s ženami, které se živí prostitucí. Zajímalo nás, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce. Výsledky našeho výzkumu budou uvedeny v závěru diplomové práce.

Klíčová slova: prostituce, ženská prostituce, historie, motivace, příčiny, sociální práce, sex za peníze

Abstract

Bulíčková, Anna. *Prostitution area for women and reasons for their motivation*. Hradec Králové, 2018, 67p. Master Degree Thesis. University of Hradec Králové, Leader of the Master Degree Thesis: Mgr. Miroslav Kappl, Ph.D.

The diploma thesis focuses on women's prostitution and the reasons for their motivation, where in the theoretical part we define the area of prostitution itself by individual definitions, forms of prostitution, a brief description of history and prostitution in the Czech Republic today. In addition, the reasons for motivating women to prostitution, the causes and consequences of prostitution. We define social work with prostitutes, include helping organizations, preventive possibilities, and finally we will mention the methods of social work with prostitutes.

The practical part is done in the form of a qualitative technique, using interview with women who live with prostitution. We were interested in what motivation women are choosing to choose the profession of prostitution. The result of our research will be presented in the conclusion of the diploma thesis.

Keywords: prostitution, female prostitution, history, motivation, causes, social work, sex for money

Obsah

ÚVOD	9
1 Prostituce.....	12
1.1 Vymezení oblasti prostituce	12
1.2 Formy prostituce	14
1.3 Stručný výtah dějin	18
1.4 Prostituce v České republice dnes.....	20
2 Důvody motivace žen k prostitutivnímu chování	22
2.1 Motivace k prostitučnímu chování.....	22
2.2 Příčiny provozování prostituce	24
2.3 Následky prostituce.....	27
3 Sociální práce s prostituujícími ženami	29
3.1 Pomáhající organizace	29
3.2 Prevence	33
3.3 Metody sociální práce s prostituujícími ženami.....	35
4 VÝZKUMNÁ ČÁST	37
4.1 Hlavní cíl výzkumu a dílčích cílů	37
4.2 Zvolená výzkumná strategie	37
4.3 Operacionalizace	39
4.4 Volba výzkumného vzorku	41
4.5 Popis organizace a průběh výzkumu.....	42
4.6 Způsob analýzy získaných dat či údajů.....	43
4.7 Etická rizika výzkumu a zvolené strategie.....	43
5 Analýza a interpretace údajů.....	46
5.1 VO1 - Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání? – analýza dat	46
5.2 VO1 - Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání? – shrnutí	49
5.3 VO2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít u prostitucí? – analýza dat.....	50
5.4 VO2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít u prostitucí? – shrnutí.....	52
5.5 VO3 – Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry? – analýza dat	53
5.6 VO3 – Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry? – shrnutí	56

Diskuze a závěr	58
Seznam tabulek	62
Seznam použité literatury.....	63
Přílohy.....	67

ÚVOD

Prostituce bývá často definována okolím jako negativní patologický jev. Prostituuující ženy jsou mnohdy vystavovány různým zdravotním rizikům, sociálním dopadům, ale i psychickým důsledkům a to jen proto, že se živí sexem za peníze. Čím dál tím častěji se s prostitucí pojí i páchaní trestných činů. Otevřenou otázkou zůstává, jaké motivy a příčiny vedou ženy k provozování sexuálních služeb, jestli jsou k tomu vedeny svým vnitřním hlasem nebo jsou k tomu nuceny např. pod tlakem vnějších nepříznivých situací. Cílem celé diplomové práce je zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce.

K výběru tématu týkající se prostituce, nás vedla jakási zvědavost a pro mne dosud tajemství skryté téma, především poznat osudy žen, které se živí prostitucí, nahlédnout pod pokličku do jejich soukromého života a dozvědět se, co je motivuje k tomu, že právě ony se živí prostitucí.

Cílem teoretické části diplomové práce je celkové seznámení s prostitucí. Teoretická část je rozdělena do tří kapitol. V první kapitole diplomové práce vymezujeme samotnou oblast prostituce z hlediska jednotlivých definic, dále pak popisujeme její formy. Nahlédneme do tajů samotného vzniku řemesla stručným výtahem dějin, a jako poslední v první kapitole se budeme soustředit na prostituci v České republice dnes.

Druhá kapitola nám umožní nahlédnout k důvodné motivaci žen k prostitučnímu chování, k různým příčinám provozování prostituce. Závěrem druhé kapitoly budou následky prostituce.

Třetí kapitola představuje sociální práci s prostituujícími ženami, s pomáhajícími organizacemi, možnou prevencí a závěrem zmíníme metody sociální práce s prostituujícími ženami.

V metodické části diplomové práce bude popsán postup, který jsme zvolili a který byl následně použit pro výzkum. Byl využit kvalitativní výzkum, kde jsme vedly

rozhovory s prostituujícími ženami. V empirické části představíme interpretační data, které jsme získaly v průběhu našeho výzkumu.

Hlavním cíl výzkumu naší diplomové práce je zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostitute. Jaké bylo jejich dětství a dospívání, co je přimělo k tomu, že se rozhodly žít se prostitucí, a jak se časem vyvíjela jejich motivace zůstat u prostituce? Tyto výše zmíněné aspekty představují dílčí výzkumné cíle naší předkládané práce.

Závěrem bychom chtěli zmínit, že tento výzkum by nám mohl přispět v praxi k tomu, že nám pomůže lépe nahlédnout do problematiky prostituce a dále vyzorovat motivační chování k prostituci a tím prostituujícím ženám pomoci v tom, že by jej společnost a jejich okolí nemuselo vnímat až tak negativně.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 Prostituce

1.1 Vymezení oblasti prostituce

Prostituce definovaná dle Giddense je jakousi formou poskytování sexuálních služeb za úplaty. Převážně tuto službu provozují ženy prostitutky, nicméně v některých oblastech se můžeme setkat i s hojnou účastí, a to prostitucí mužskou, ale v naší diplomové práci se budeme zabývat jen prostitucí ženskou. (Giddens, 2013)

Další definicí dle Lacroix (2003), kterou bychom mohli považovat za jednu z nejzákladnějších je to, že samotný původ slova prostituce, pochází od výrazu „prostitut“, který je vztahován ke všem způsobům tělesného styku, k němuž se propůjčí lidské tělo.

Prostituce také bývá charakteristická velmi častým střídáním partnerů pro účely sexuálního styku.

Lacroix (2003) prostituci dělí do tří kategorií a to: prostituce pohostinná, náboženská/ posvátná a jako poslední prostituce legální. *„Ve skutečnosti se nám jeví všechny její formy spíše jako následek obchodu nežli otroctví, děje se vždy dobrovolně, bez přinucení. Pohostinně se jeví jako výměna ze slušnosti s neznámým cizincem, jenž byl hostem a přítelem, nábožensky nabývá za obětavou nevinnost božské přízně a kněžského požehnání a jsouc zřízena legálně, jeví se konečně jako každá jiná živnost se svými právy i povinnostmi, se svým zbožím, krámy a zákazníky“.* (Lacroix, 2003, s. 11)

Dalším charakteristickým znakem prostituce bývá promiskuita. Chmelík (2003, s. 55) uvádí, že *„prostituce je oázou svobody, žena dostane zapláceno a tím obchod končí“.*

Před několika lety se problémem prostituce zabývala naše vláda a díky tomu vznikl roku 2005 vládní návrh o regulaci prostituce. V návrhu je prostituce formulována jako *„úplatné poskytování služeb směřujících bezprostředně k uspokojování sexuálních potřeb, pokud přitom dochází k přímému fyzickému kontaktu mezi osobou, která tyto služby poskytuje a osobou, která jich využívá“.* (praha.eu)

„Prostituce u nás není trestným činem. Nemůže za ní být trestána ani prostituující žena, ani zákazník“. (Chmelík, 2003, s. 55)

„Prostituce vyjadřuje a do jisté míry pomáhá udržovat mužskou tendenci jednat se ženami jako s předměty, které lze použít k sexuálnímu uspokojení. Ztělesňuje mocenskou nerovnost mezi muži a ženami v určitém kontextu, a jako taková patří ke světu patriarchálních vztahů. Uplatňuje se ovšem i řada dalších příčin. Prostituce nabízí sexuální uspokojení lidem, kteří nenacházejí jiné sexuální partnerství v důsledku svých fyzických nedostatků nebo restriktivních, mravních příkazů. K prostitutkám se obracejí muži, kteří jsou daleko od domova, chtějí nezávazný pohlavní styk nebo mají neobvyklé sexuální požadavky, jež jiné nebo vlastní ženy nejsou ochotny splnit“. (Giddens, 1999, s. 134)

Instituce prostituce se dle Brouka (1992) stala nezbytným doplňkem monogamie, kdy největší procento této klientely tvoří ve větší míře svobodní a ženatí muži, kteří své ženy již nespátřují tak atraktivní a sexuchtivé. Prostitutky jsou ve svém životě odkázány jen samy na sebe, přičemž díky platícím klientům za jejich nabízené sexuální služby získávají finanční prostředky pro svou obživu. Cizinci, sociálně slabší i mládež mají obrovskou šanci okusit sexuální styk s prostitutkou. Brouk (1992) také tvrdí, že muži mají k prostituci nezávazný vztah, protože takovýto sexuální poměr pro muže končí orgasmem.

Otázkou tedy je, zdali to člověka přitahuje k promiskuitnímu chování, neosobnímu ukájení chťiče či sexuálního požitkářství bez citové angažovanosti.

Existuje-li mnohoženství, rozvody a prostituce, manželské nevěry, vyvrací to reálný fakt, že člověk je monogamně orientovaná bytost. Pakliže takovýto jedinec zatouží po promiskuitě, následně si tedy najde příležitost k pohlavnímu styku bez citové angažovanosti. V takovém to případě se podle Chmelíka (2003) prostituce nabízí, jak jsme již jednou zmiňovali, jako oáza svobody, kde muž uspokojí svou sexuální potřebu bez trvalých závazků, resp. stručně a jasně jde o sexuální trh.

Prostituce je jev, který patří k životu společnosti již od samého starověku a je jisté, že jí nelze trvale odstranit. (Chmelík, 2003) Od nepaměti měla lidská společnost s prostitucí jako takovou problémy. Prostituce je jednou z nejstarších témat světových dějin. V některých zemích byla akceptována, jinde se prostituci

snažili zlidštit nebo organizovat danými předpisy a zákony. Nicméně sex patří k základní lidské potřebě a stává se prostředkem uspokojení potřeb, jako nás uspokojuje například jídlo a pití. Pakliže existuje poptávka po sexuální službě, určitě se vytvoří i nabídka. Prostituce tedy byla, je a bude.

1.2 Formy prostituce

Prostituci můžeme dělit z hlediska různých kritérií, ovšem za nejdůležitější kritéria považujeme pouze dvě následující. Prvním kritériem tedy je dle subjektu poskytnutí sexuálních služeb za úplatu. Tím druhým kritériem je samotné vymezení prostituce a to v jakém prostředí je vykonávána. (Chmelík, 2003)

Prostituce je rozdělena do prvních pěti základních rozdělení a toto rozdělení lze již vysledovat na přelomu 19. a 20. století. (Vaníčková, 2007)

1. Privátní prostituce

Tyto prostituující ženy mají ve větším případě stálou a menší klientelu, kupříkladu velmi bohatí a vlivní podnikatelé, kteří kvůli své profesní vytíženosti nemají stálou partnerku. Prostituující ženy by měly mít schopnost reprezentovat svého klienta na veřejnosti, při doprovodu na různé společenské události, kulturní záležitosti či zahraniční dovolené. Sexuální služby jsou poskytované v soukromých, luxusně zařízených bytech. (Chmelík, 2003)

2. Hotelová prostituce

Hotelová prostituce bývá často podobná privátní prostituci, nicméně rozdíl mezi nimi je, a to takový, že společenská úroveň prostituujících žen, které poskytují sexuální služby, se odvíjejí od kategorií hotelů, jejich klientů a také se setkávají s nestálou návštěvou klientů. (Vaníčková, 2007)

V této kategorii mývá většina žen prostitutek vysokoškolské vzdělání, velmi příjemný vzhled a vystupování, převážná většina ovládá alespoň jeden světový

jazyk. Tím, že ovládají znalost světového jazyka, se mezi jejich klientelu řadí také cizinci. (Chmelík, 2003)

Chmelík (2003) uvádí ve své literatuře, že takto atraktivní společnosti musejí dávat nemalou částku prostituujícím zprostředkovatelům, jako jsou např. taxikáři, recepční z hotelů, ostraha z hotelů či barmani.

Některé prostituující ženy se nabízejí dokonce i v zahraničním tisku.

Další skupinou žen, které lze zařadit do toho typu prostituce jsou některé ženy či dívky např. z diskoték, z různých zábavných podniků nebo i samotné barmanky, které si prostřednictvím těchto sexuálních služeb příležitostně přivydělají více peněz. (Žáková, 2008)

3. Bytová prostituce

Jedná se o prostituující ženy, které provozují placený sex ve svých vlastních bytech. V těchto bytech dochází k sexuálním službám za přítomnosti třetí osoby. Často třetí osobou bývá kuplíř vlastních žen, který přijímá úplatu za to, že sjednal prostituci.

Avšak v tomto typu prostituce se skrývá nebezpečí pro zákazníka a to takové, že bývá okraden. Dalšími riziky plynoucí z tohoto typu prostituce pro klienta mohou být zdravotní, sociální a kriminální. Tento typ prostituce mívá sklony k organizovanému zločinu. (Chmelík, 2003)

Rozmezí věku prostituujících žen vykonávajících tento typ prostituce bývá mezi 18 až 40 lety, často to bývají studentky, které si touto sexuální službou přivydělají, ale bývají to i ženy, které si jdou sami vyhledat své klienty a to převážně v podnicích či restauracích, pakliže si svého klienta najdou, tak se jim dlouhodobě nechávají vydržovat. (Sochůrek, 2001)

4. Barová prostituce

Prostituující ženy převážně provozují prostituci v erotických podnicích, sex barech nebo v masážních salonech. Prostitující ženy bývají často cizinkami, bývají zprvu k této činnosti donuceny a zejména se potýkají s formou související s trestným činem naplňujícím skutkovou podstatu organizovaného zločinu, znásilnění, vydírání, obchodování s lidmi, k němuž dojde zpravidla při počáteční fázi prostituování žen, které jsou zlákané různými, podvodnými způsoby. (Chmelík, 2003)

Coleman (2006) také poukazuje na fakt, že tyto ženy mívají několik klientů za jednu noc a výdělky, které si ženy vydělají, slouží mimo jiné k uhrazení poplatků majiteli podniku za to, že u něj provozují sexuální služby.

5. Pouliční a silniční prostituce

Ze všech výše zmiňovaných, je tato forma jednou z nejproblematictějších. Prostitující ženy či dívky mívají často nízké vzdělání, jsou na velmi nízké mentální úrovni a častěji pochází ze sociálně slabšího prostředí a z neúplných rodin. Pohlavní styk či jiné formy sexuálního styku nabízejí téměř komukoli a kdykoli, což také poukazuje na sociální nevyspělost. Mnohé z nich bývají závislé na drogách.

S touto formou prostituce se pojí obrovské riziko nákazy pohlavních chorob a riziko trestné činnosti. Z této formy prostituce opět nejvíce profitují kuplíři a pasáci. (Chmelík, 2003)

Asi nejtypičtější u těchto prostituujících žen je laciný sex jakéhokoliv druhu. Tento způsob prostituce je vnímán velice negativně. Některé dívky jsou mnohdy hodně mladistvé, převážná část z nich nedovršila ani 15 let. Jedná se nejrozšířenější formu prostituce a také jednou z nejsledovanějších, je nejčastěji řešena a proto, jak jsme již zmiňovali, patří mezi nejproblematictější, nejrizikovější a nejrozšířenější.

6. Elektronická prostituce

Novější forma prostituce, ke které došlo v posledních letech. Výhodná je z toho důvodu, že existuje všeobecná dostupnost pro klienty, ale především se klienti nemohou nakazit. Kontakt probíhá telefonicky nebo přes internet, tím pádem zde neexistuje žádná možnost tělesného kontaktu. Mezi tuto formu můžeme zařadit různé fotografie, videa či filmy zaměřené sexuálně, ovšem veškeré tyto služby jsou placené. (Pastor, 2007)

7. Escortní prostituce

Nový jev v oblasti prostituce, kdy klient na webových stránkách shlédne fotografie vybraných žen, které se v této službě nabízejí. Vybranou ženu telefonicky osloví, dohodne si s ní místo a čas, kde a jak se provede způsob sexuální služby. Jednají také o ceně za vybranou sexuální službu.

Mimo jiné dle Trávníčkové (1995) můžeme rozlišit také ještě další typy prostituujících žen, které si nechávají zaplatit za své sexuální služby. Mezi tyto typy prostituujících žen můžeme zařadit např. **nezletilé prostitutky**, které bývají nucené svými vlastními rodiči nebo pasáky, aby vykonávaly především pouliční a silniční prostituci. Mezi další patří i **příležitostné prostitutky**, kterými bývají studentky či vdané ženy, které si chtějí zlepšit svou finanční úroveň. Dále to mohou být **uspávačky**, které pod záminkou klientovi přislíbí sexuální styk, tím zákazníka nalákají, poté ho uspí použitím nějakých silných látek a následně klienta okradou. Dalším typem jsou **erosenky**, které pracují v masážních nebo erotických salonech, jejich věk bývá v rozmezí 20 – 30 lety. Erosenky vypadají krásně, dbají o svůj vzhled a příjemné vystupování, mají dobré vychování a dbají o svou osobní hygienu. Pro klienta se zde skrývá jakési skryté riziko, kdy bývá často tajně fotografován či natáčen a na základě těchto materiálních důkazů bývá později finančně vydírán a to třeba i formou korupce. A poslední skupinou, kterou zmíníme, jsou **kurtizánky**. Jedná se o velice luxusní společnosti, mají vybranou a malou klientelu, často bývají dlouhodobě udržovány klidně jen jedním klientem. U těchto žen je měsíční příjem největší ze všech z výše zmíněných forem prostituce, příjem se pohybuje až ke sto tisícům za jeden měsíc. Pro klienty

nepředstavují hrozbu, neboť u té těchto žen je velmi nízké riziko nákazy pohlavními chorobami, oproti všem výše zmiňovaných. (Trávníčková in Sochůrek, 2001)

Po vymezení oblasti prostituce a jejich forem bychom si také měli okrajově osvětlit samotnou historii prostituce, proto další následující kapitolou bude téma, které se zabývá stručným výtahem dějin.

1.3 Stručný výtah dějin

Ve svém knižním vydání Chmelík (2003) píše, že prostituční chování je velmi staré, jako lidstvo samo. Celkově je prostituce považována, za jedno z nejstarších řemesel na tomto světě.

„ Z hlediska historického jsou známy skutečnosti, kdy prostituce neměla sociálně patologický charakter a nebyla považována za sociální deviaci, která by poměřovala sociální normy.“ (Dubský, Urban, 2005, s. 56)

Epos o Gilgamešovi vznikl v době starobabylónské, jako nejstarší mezopotamský příběh o prostituci v dějinách lidstva. Samotný příběh nese důkaz teorie o tom, že prostituce je jednou z nejstarších řemesel, jak jsme již výše zmiňovali. Ve Starém zákoně můžeme kolem roku 1000 př. n. l. nalézt zmínku o prodeji sexu, kdy byl založen první, veřejný, státní dům, který založil Solón – Athénský státník, který také k tomu vybudoval chrám bohyň prostituce. Nakonec ve všech Athénských chrámech byla zavedena posvátná prostituce. Další zmínka stojí o zřízení již legální prostituce a to kolem roku 530 př. n. l., kde každá desátá žena se živila prostitucí. Začaly vznikat školy, kde se vyučovalo umění prostituce, a to sice v Řecku (Vaníčková, 2007), kde prostituce byla vnímána jako součást posvátna, ženy bývaly jakým si spojením mezi mužem a bohyní.

Ve starém Řecku se Venušiny služebnice, tak byly nazývány nevěstky, rozdělily do tří kategorií prostitutek. Vzdělané a vysoce postavené byly prostitutky **hétery**. Ony měly velmi vysoké příjmy, neplatila pro ně téměř ze žádných pravidel, často se jednalo o roli společnice. (Chmelík, 2003)

Uprostřed kategorie bývaly ty ženy, které uměly tančit či zpívat, často byly vidány v uzavřených společnostech, objevovaly se na různých oslavách, uměly hrát na hudební nástroj a tím vším se stávaly ozdobou, byly to **auletridy**.

Poslední kategorií, která je nejnižší postavena, byly **dikteriady**. Tyto prostitutky byly vystaveny ve dveřích nebo oknech veřejných domů. Mnoho peněz si nevydělyaly, sloužily nižšímu postavení např. úředníkům. (Chmelík, 2003)

V dobách středověku prostituce sloužila převážně duchovním a vojákům. V pozdním středověku všude stály veřejné domy a prostituce o dost zvětšila svůj rozsah. Nicméně v 15. století došlo k uzavření většiny veřejných domů, a to díky epidemii nemoci syfilis. (Chmelík, 2003)

Ve vrcholném středověku později radní vymysleli ve Francii jakési opatření, které je využíváno dodnes. Samotný princip spočívá v tom, aby prostituce byla vytlačena do určitých částí daných měst a nejlépe na jejich okraj. (Chmelík, 2003)

Období novověku také prostituce nezažívá nějaký zrovna slavnější období, ovšem navzdory tomu, se začínají objevovat vzdělanější ženy, které umí číst, psát, zpívat či hrát na hudební nástroj a říkají si kurtizánky. Ovšem dochází k šíření pohlavních nemocí, zejména opětovné šíření nemoci syfilis. Šíření této nemoci a dalších pohlavních chorob začalo v lidech vzbuzovat paniku, a tak se prostituce začala pomalu a jistě stávat jednou z neoblíbených a vytěsňujících až na samotné okraje měst. (Chmelík, 2003)

Popularita prostituce nabírá na obrátkách až kolem 17. a 18. století, kde v luxusnějších domech provozují prostituci, proškolené prostituující ženy s vybraným chováním. Kvalita těchto dámiček se stala velmi oblíbenou součástí zábavného průmyslu, sloužily i účelům politiky, kde byly prostitutky velmi dobrým nositelem informací.

Prostituce se v Evropě stává jako trpěná, prostitutky byly evidovány a policie měla nad všemi prostitutkami moc a to vše během 19. století. (Chmelík, 2003)

Ve druhé polovině 20. století se začal rozšiřovat jev, zvaný call – girl neboli prostituující ženy na telefonu. Nejvíce prostituujících žen bylo tedy možno

kontaktovat přes telefon, menší skupina žen působila ve veřejných domech nebo v zábavných podnicích. (Chmelík, 2003)

1.4 Prostituce v České republice dnes

V posledních letech se prostituce v naší republice, dosti rozmohla. Na námi vyhlášených mezinárodních silnicích postává několik dívek, které se živí prostitucí, postávají tam skoro po celý rok.

Prostituce je mimo jiné také vykonávána v různých hotelových zařízeních, v soukromých bytech či v nočních zábavných podnicích.

Prostituuující ženy zaměřují svůj výběr na bohatší podnikatele nebo cizince. Někdy bývá prostituce zprostředkována, kdy je předem vyjednána od dobře fungujícího dealera, který nabídne prostitutku a díky ní, má dobře vydělané peníze. (Chmelík, 2003) Některé z prostitutek si svou známost získají tím, že stopují auta, nicméně tento typ prostituce bývá často doprovázen okradením klienta.

Samotnou podstatou prostituce v dnešní době a v naší republice, je co nejvyšší dosažení vydělaného zisku, ze kterého většinou profitují další osoby, kuplíři. Existují i takové prostitutky, které se cíleně zaměřují na podnapilé klienty, které následně v nestřežený okamžik okradou. Celkově tedy prostituce bývá v častějších případech doprovázena majetkovou, násilnou nebo i mravnostní trestnou činností. Stručně a jasně řečeno, ten kdo má v naší republice dostatek financí a má-li zájem, může si sexuální služby koupit.

Je nám také známo z dostupných informací, že se v Praze vyskytují prostituující ženy, které nalezneme v masážních nebo erotických salónech. Dalším podílejícím se typem prostituce, díky němuž se nadále rozvíjí, je sexturismus. Oblastí, kterou se sexturismus týká, je často označováno u hraniční oblasti Německa a Rakouska. (Vaničková, 2007)

V častějších případech lze předpokládat, že většina dnešních prostituujících žen pocházejí z nižších společenských vrstev, ovšem mezi takovými prostitutkami můžeme nalézt i ženy ze střední vrstvy. Samotná činnost prostituce je vyloučena

v živnostenském podnikání. Neexistuje ani právní předpis, který by samotný pojem prostituce definoval a popsal její provozování, tím pádem dle současné právní úpravy není prostituce zakázána, ale ani povolena. Tím pádem osoby, které poskytují svým klientům placené sexuální služby, nemohou být za své jednání trestně stíhány. (Šídová, Poláková, Malinová a kol., 2013)

V dnešní době je také zakázáno, zřizovat či provozovat nevěstince. Byť je to zakázané, funguje jich v současné době v naší republice něco kolem 850. V současnosti právní postoj k sexbyznysu ideologicky vychází z aboličního principu, kde prostituce není vůbec právně upravenou formou, ale mohou být trestány její doprovodné činnosti, jakožto zřizování nebo provozování nevěstinců. (Šídová, Malinová, Poláková a kol., 2013)

2 Důvody motivace žen k prostitutivnímu chování

2.1 Motivace k prostitučnímu chování

Motivy vedoucí k prostituci Vaníčková (2005) představuje následovně. Jedním z motivů může být touha po slávě, majetku či moci, kdy žena touží, aby si veškeré finanční prostředky na věci obstarala sama, tím pádem dá svému okolí najevo, že nikdo jiný kromě jí samotné, si v jejím okolí tyto věci, co má ona, nemůže dovolit. Nicméně jsou tu i jiné faktory vedoucí k prostituci a tím může být další, touha po zábavě nebo dobrodružství. V tomto případě se žena odlišuje svým prostitučním chováním, svému okolí to dává patřičně najevo tím, že si o sobě myslí, že je ta nejlepší a jiná než ostatní.

Motivace k prostituci u žen podle Matouška (2005), převážně zasahuje dospívající dívky a mladé ženy, než dospělé nebo starší ženy. Patřičné odůvodnění můžeme rozdělit hned do dvou skupin. První z nich je fyziologické hledisko, druhé je psychologické hledisko, kdy mladší dívky bývají považovány za snadnější kořist a jsou snadněji ovlivnitelné, tím pádem jsou i náchylnější k rizikovějšímu chování.

Jakousi hlavní motivací o snahu, jak získat finanční prostředky formou prostituce, uvádí Zvěřina, motivaci ekonomickou. Ovšem za jakým účelem prostituující ženy finanční prostředek získají, jsou již prostředky různé. V nejčastějších případech to jsou mladé studentky, ženy dlouhodobě bez trvalého zaměstnání, matky samoživitelky, výjimkou nejsou mnohdy ani ženy od rodiny. (Zvěřina, in Dvořáková, Truhlářová, 2004)

Další motivací, proč dívku či ženu napadne si začít s prostitucí, bývá lehkost zaměstnání, přesněji řečeno, snadno a rychle přijde na krásně vydělané finance. Ovšem, když se trochu porozhlédneme, můžeme si všimnout, že v současnosti se prostitucí živí více žen, které jsou vysokoškolsky vzdělané, nebyly nikdy k prostitučnímu chování nějakým způsobem nucené, netrpí žádnou finanční či existenční nouzí, sociální prostředí je u nich naprosto v pořádku. Je jen jedno jediné vysvětlení pro tyto dívky a ženy, že svou krásu a péči o sebe používají jako nástroj pro velmi snadný finanční přivýdělek.

Tři druhy motivace k prostitučnímu chování, jež vymezuje Malinová (2005, s. 116)

Motivace pod vnějším tlakem

Motivace vlastní potřebou

Motivace racionální úvahou

Pakliže je žena vmanipulována okolím a dalšími okolnostmi do nabízených sexuálních služeb, hovoříme o motivaci pod vnějším tlakem. V těchto případech lze do této skupiny zařadit některé dívky, které opustily ve své plnoletosti dětský domov a nemají kam jít dál.

Další z žen mohou být ty, které byly v minulosti ponižované, na kterých se páchalo násilí, které své dětství prožily v chudobě, nebo to mohou být ženy, které se čerstvě rozvedly. Ovšem v takovém to případě se převážně jedná o ženy, které zůstaly samy s dětmi a staly se z nich matky samoživitelky. Tyto ženy nemají dostatečné finanční prostředky k uživení a zajištění péče svých dětí, tím pádem jejich volba připadla na tento způsob obživy.

Do motivace vlastní potřebou řadíme ty ženy, které mají opravdu kladný vztah k sexu, rády sex často provozují, sex je jejich koníček a s oblibou střídají partnery. Tento typ žen začne postupem času uvažovat nad tím, že by si za sex, mohly říci o finanční hotovost. Spouštěcím faktorem se může stát, setkání s osobou, která již prostituci praktikuje a danou ženu do prostituce uvede.

A jako poslední, je motivace racionální úvahou, do které spadají ženy, které racionálním uvažováním, docházejí k závěru, že prostituce je běžná pracovní činnost jako každá jiná, při které si mohou přijít na slušně vydělané finance. Takovýmto způsobem často přemýšlejí studentky, ženy s malými dětmi nebo homosexuálně zaměřené, kdy jejich hlavní výhoda lpí v možnosti práce v noci a svou pracovní dobu si určují samy.

V některých případech se dívky během studijních let dostanou do stavu nouze, jsou vzdělané, krásné, mladé a někdy se ocitnou v situaci, kdy prostituční chování přijmou za schůdnější variantu, jako dočasnou a provizorní. Nutně potřebují peníze a své sexuální služby mohou nabídnout tam, kde je to finančně výnosné.

Oproti jiným formám brigády, v sobě nese poskytování sexuálních služeb dva bonusy a to, že je finančně lukrativní, kdy za krátkou dobu získá mnoho peněz. Druhý bonus představuje flexibilitu, kdy ona sama disponuje se svými vlastními, časovými možnostmi.

Motivující u žen dle Dubského a Urbana (2008) bývá ještě situace, kdy chtějí získat pracovní pozici, chtějí povýšit nebo touží po profesním uznání. Někdy se ale můžeme setkat se situací, kdy je forma prostituce vybrána pro pomstu partnera, kdy žena byla zklamána láskou nebo jí partner byl nevěrný.

Zamlouvá se nám tvrzení Malinové (in Strmisková, 2007), kde přirovnává prostituci k aplikaci drogy, tedy ať jsou motivy žen k prostituci jakékoliv, s přibývajícím časem a léty na ní vzniká závislost.

Každá z prostituujících žen, jak výše vyplývá, má několik důvodů motivace, proč se zrovna vydaly na dráhu kariéry prostituce. Samozřejmě je k tomu mohou vést sociální, duchovní, emoční či důvody z donucení, nebo je k tomu vedou uspokojující potřeby, ale každá prostituující žena má svou vlastní, osobní beznaděj, může prožívat určitou formu trápení a hlavně má svou vlastní historii. To vše mohou dělat za účelem lásky či nenávisti, pro finanční přivýdělek, pro svou rodinu a děti, nebo z jiných důvodů, jako třeba z vypočítavosti nebo za účelem, jak si obstarat drogu.

2.2 Příčiny provozování prostituce

Je opravdu mnoho příčin, které vedou k výběru pro výkon prostituce. Počínaje od psychicky vrozených nedostatků u žen, nízké vzdělání, finanční tíseň při studiích, matky na mateřské dovolené, jako samoživitelky, chybějící nabídka zaměstnání, touha po dobrodružné cestě, domácí násilí, pomsta partnerovi nebo výkon prostituce pod nátlakem či příkazem. (Urban, Dubský, 2008)

Provozování prostituce lze řadit mezi nejvýraznější faktory. Prostředí, v němž prostituující ženy vyrůstaly, nejvíce ovlivňují jejich směřovatnost pro rozhodnutí k prostitučnímu chování. Žádné nebo minimální finanční zázemí, od narození po dospívání soužití v rozvrácené rodině, sociálně patologické prostředí či velmi

nízký sociokulturní status, to jsou všechno příčiny, díky kterým prostituující ženy mají vyšší pravděpodobnost k prostituci nežli ženy, které vyrostly v sociálně zdravém a harmonizujícím prostředí.

„Chudoba, hrubé chování, ponižování, násilí a nedostatek pracovních příležitostí v místě bydliště způsobují, že vstup do prostituce je pociťován, jako úleva. Jisté nepříjemnosti, spojené s prostitucí (násilí, ponižování, nátlaky, urážky) nejsou pro prostituující ničím, co by z dřívějšího života neznali.“ (Matoušek, 2005, s. 253)

Další příčinou jsou určité finanční obnosy, kde po zkasírování klienta a odvedení určité finanční částky kuplířovi, zbude ještě dosti pro samotné prostituující ženy. Pro prostituční chování se ženy mohou rozhodnout i z osobních důvodů, mezi takovéto příčiny lze zařadit hned několik faktorů. Nejzávažnějším faktorem může být citový nedostatek u žen, který si v sobě dotyčná žena nese uvnitř sebe sama a tento následek si v sobě nese po celý svůj život. Dalším faktorem může být násilí v rodině, kde nejen pro citlivější povahy, může být tento faktor zásadní pro výběr prostituce, a to z důvodu pocitu odmítnutí. Nicméně dotyčná žena nemusí vše zažít pouze v rodině, může se tak dít ve školním zařízení, v okolí bydliště, mezi známými či kamarády. Na člověka také může působit i pocit opuštění, kdy se člověk dlouhodoběji cítí osamocen a nemá v nikom oporu. Prožití nespravedlnosti během dětství, kdy se v člověku hluboce zakoření spolu s pocitem křivdy, mohou v životě ženy do budoucna ovlivnit nepředvídatelné následky.

Z několika důvodů, může v člověku uvnitř sebe sama usídlit jakási potřeba, pomstít se, která je posléze vstupní branou k prostituci, čímž se potřeba pomsty naplní. Sexuální zneužití během dětství, může u dívek vyvolat pocit, že tímto způsobem musí být ovládány jejich životy i v dospělosti. Alkoholové či drogové prostředí bývá stejným spouštěčem pro ovládání jejich života.

Finále žen, je jakási touha uspokojit tendenci v určitý, pevnější, sociální tvar jako např. být herečkou, zpěvačkou, tanečnicí, být krásná, mít několik krásných, drahých modelů ve skřini, cestovat po zahraničí. Nicméně pro tento finální cíl u žen jsou zapotřebí peníze. *„Stává se tedy získání peněz relativně nejdůležitějším cílem, k němuž jediným, nejvhodnějším a nejjednodušším prostředkem je krásné, žádoucí, dráždící, ženské tělo.“* (Kempný, 1939)

Dle Kempného (1939) je možno eticky rozlišit dva typy prostitutek:

1 Prostitutky podmíněně dědičně a vychovávané k prostituci pozvolna, vhodným prostředím.

2 Prostitutky, které se dostaly na dráhu prostituce nějakým silnějším nárazem, přičemž jejich osobnostní struktura sice umožnila jejich cestu, nikterak však nutně k ní nevedla.

Další příčinou může být nemožnost sexuálního využití v rámci manželského soužití, způsobem častějšího odloučení mezi manželi nebo nezpůsobilost jednoho z manželů k pohlavnímu styku, nemožnost či neschopnost navázat uspokojivost u opačného pohlaví nebo sexuální deviace, to vše může vést k možným příčinám pro vytvoření poptávky v sexuálních službách. (Malinová, 1982)

Tím pádem se do oblasti prostituce dostávají vedle sebe dvě důležité hodnoty. Ta jedinečná a nejintimnější, jakým je samotný sexuální akt a druhá hodnota představuje peníze, protože peníze představují nejčastější odměnu v prostituci za sexuální služby.

Paulová (1922) se domnívá, že není pravdou to, že ženy bývají k prostitučnímu chování častěji donucené bídou. Prostitující ženy se nikterak nespoří, ba naopak, chtějí vypadat krásně, nápadněji se oblékat, a to vše, je stojí spousty peněz. Samozřejmě mezi prostitutkami existují i takové ženy, které chtějí žít komfortnějším životem, chtějí pomoci svým mužům, navýšit příjem v domácnosti, aby mohli jezdit vlastním automobilem, nebo aby mohly jít spolu s módními trendy. Prostě v dnešním světě se můžeme opravdu setkat s různými příčinami pro výběr prostituční kariéry.

Bylo snahou najít sociální příčiny prostituce, které byly prováděny formou různých výzkumů, o kterých se zmiňuje také Chmelík. *„Jisté je, že se toto řemeslo neprovozuje za účelem sexuálního ukojení, nýbrž pouze z důvodů ziskových. Přináší rychlý a snadný výdělek. Některé dívky jsou k tomu téměř donuceny nízkou kvalitací, opožděným duševním vývojem, s kterým by se v zaměstnání neuplatnily.* (Chmelík, 2003, s. 55)

2.3 Následky prostituce

S prostitučním chováním a prostitucí samotnou, se pojí několik negativních následků spojovaných spolu s určitými riziky. Následky si můžeme rozdělit do tří skupin podle oblasti, a to na zdravotní, sociální a jako poslední psychické návyky.

Jako nejčastěji vyskytované riziko ze zdravotního hlediska bývá přenos pohlavní chorobou. Asi nejohroženější skupinou bývají mladistvé dívky, které ke svému věku, ještě nemají takové zkušenosti, bývají také často naivní a mají sklon podceňovat toto riziko nákazy. Jakou klasickou pohlavní chorobu můžeme jmenovat kapavku, dále pak syfilis. Tyto dvě přenosné choroby spadají pod zákonné opatření, díky včasnému vyšetření u lékaře, je vyšší pravděpodobnost, že choroba bude včas podchycena a nebude šířena dál a dál. Dalšími sexuálně přenosnými nemocemi mohou být u žen, kvasinkové infekce, virová onemocnění často ve formě herpes, nebo záněty močové trubice. Jako samostatná skupina je virus HIV.

Z dalších nejčastěji se vyskytovaných následků prostituce bývá přetrhání vztahu s blízkým okolím a následně úplné vyloučení ze společnosti. Jsou i případy, kdy dochází k problémům v rodině, v nejhorších případech lze hovořit i o úplné ztrátě rodiny.

Prostituující ženy, se ve většině případů dostávají do stresujících situací, které se poté projevují častými depresemi, které v nejhorších případech končí spácháním sebevraždy. Prostituce bývá spojována s drogovou závislostí pro povzbuzující účinek prostitutek nebo pro tlumení bolesti.

Jako dalším sociálním dopadem dle Vaníčkové (2007) může být prostituční chování spojené s kriminální aktivitou, kde uvádí např. odkradení klienta, dealerství či vydírání.

Psychické problémy podle Matouška (2008) nebývají výjimkou, spíše se jedná o samotnou příčinu. Psychické následky lze zařadit do několika oblastí a to: sociální trauma, oběti násilí, drogové závislosti, psychické stigma, dlouhodobý stres a s tím související posttraumatická stresová porucha, marginalizace a migrace, suicidiální chování, postupné odsouvání na okraj společnosti, výše

zmíněné vyloučení ze společnosti, poruchy sexuální či poruchy zdraví.
(Vaničková, 2007)

3 Sociální práce s prostituujícími ženami

Územní samosprávné celky a jimi zřizované právnické osoby, Ministerstvo práce a sociálních věcí a jimi zřízené organizační složky státu, další právnické a fyzické osoby, tito všichni jsou poskytovatelé sociálních služeb, kterým za splňujících podmínek stanovuje Zákon č. 108/ 2006 Sb.

Sociální poradenství je občanům poskytnuto ve dvou úrovních. Základní sociální poradenství, které poskytuje osobám potřebné informace přispívající k řešení jejich nepříznivé situace a odborné sociální poradenství, které se svým zaměřením poskytuje jednotlivým okruhům sociálních skupin.

Zřizovateli v České republice, kteří poskytují sociální služby, jsou krajské úřady, dále pak městské úřady a obecní úřady. *„Hlavním úkolem je podpora plánování sítě sociálních služeb v krajích a obcích opírající se o zjištěné potřeby lidí, zvyšování odbornosti a kvality poskytovaných služeb s důrazem na ochranu práv uživatelů služeb občanských a svépomocných aktivit.“* (mpsv.cz)

Všeobecně platné zásady při poskytování sociálních služeb jsou zachování důstojnosti, anonymita, odbornost, bezplatnost, aktivizační přístup, rovný přístup, dostupnost časová i místní, nízkoprahovost a individuální přístup ke každému.

3.1 Pomáhající organizace

Co se týče práce s prostituujícími ženami, lze říci, že pravděpodobně největší zkušenosti mají nevládní organizace. Mezi takovéto organizace řadíme tři nejznámější a to: Rozkoš bez rizika, La Strada a Šance.

Rozkoš bez Rizika o. s.

Vznik občanského sdružení Rozkoš bez Rizika, (dále jen R-R) svůj vznik datuje 13. 4. 1992. Kolem roku 1995 se podařilo vybudovat poradenské centrum, které mělo zdravotnické středisko přímo v centru Prahy. V roce 1988 svůj provoz rozšířili o mobilní vyšetřovací jednotku, čímž se otevřeli pro širší spektrum

ohrožených žen i z dalekého okolí. A až v roce 2005 otevřeli druhou pobočku pro lepší poskytování služeb dalším ohroženým ženám, a to v Brně v centru. Nicméně R-R se nesoustřeďuje na ohrožené klientky jen v centru Prahy či Brna, ale postupem času se rozrostly ve stabilní týmy i v dalších krajích České republiky a to: Jihočeský, Liberecký, Středočeský, Ústecký, Jihomoravský, Vysočina, Olomoucký, Zlínský a Moravskoslezský kraj.

„Posláním sdružení je zmenšit sociální a zdravotní rizika postihující ženy pracující v sexbyznysu v České republice. Cílovou skupinou pro zdravotní a terénní práci jsou sexuální pracovnice. U sociálního poradenství jsou cílovou skupinou sexuální pracovnice a bývalé sexuální pracovnice, bez ohledu na jejich rasu, etnikum, národnost, věk, sexuální orientaci, náboženství, původ a sociální situaci. Cílem R-R je snížit výskyt pohlavních chorob a prevence HIV/ AIDS, včetně snížení negativních sociálních důsledků spojených s provozováním prostituce, cestou prosazování práv sexuálních pracovnic a jejich integrace do majoritní společnosti.“ (rozkosbezrizika.cz)

„R-R má statut nestátního, zdravotnického zařízení, provozuje kamenné ordinace a sociální služby registrované dle zákona o sociálních službách (odborné sociální poradenství a terénní programy). Nově od konce roku 2010 doplnila svou nabídku o terapeutické služby.“ Šídová, s. 170, 2013

Co se týče klientek, tak sdružení navštěvují převážně prostituující ženy, samotný personál podniků, kde se poskytují sexuální služby za peníze, ale jsou i případy, kdy přibývá počet pornohereček.

Pracovnice R-R se mimo jiné zaměřují i na ženy ohrožené prostitucí, které např. nemají kde bydlet. Ve své evidenci vedou až přes 10.000 záznamů o klientkách. V začínající fázi poskytování služeb tvořily polovinu klientek cizinky, dnes tomu tak není. Dnes v 90% jde o ženy či dívky z naší republiky, které ve 40% představují matky samoživitelky. Tím, že sdružení vede evidenci o svých klientkách, tak spolu s tím průběžně monitorují českou sexuální scénu. Dále vedou o svých klientkách záznamy typu: důvody pro práci v sexbyznysu, místa, kde působí, jejich rodinný stav, vzdělanost, národnost a věk. (rozkosbezrizika.cz)

Jako nejdůležitější a stěžejní činnost sdružení R-R je terénní činnost neboli streetwork. Terénní tým, který se skládá ze sociálních a zdravotních pracovníků si své klientky snaží zkontaktovat v klubech, na ulici či na parkovištích. Když přejde na samotný rozhovor s klientkou, snaží se ji informovat o zvýšení její samotné bezpečnosti, aby věděla, jak si uchránit své zdraví před vstupem nějakého viru do těla. Rozdají klientkám kondomy či lubrikanty, informační letáky. Všem svým klientkám standardně nabízejí bezplatné vyšetření HIV, syfilis či kapavky. Výsledky testu se klientky dozvídají do 20 minut. Mimo jiné výše zmiňovaná virová onemocnění lze také diagnostikovat chlamydie nebo žloutenku. Ročně se provádí zhruba okolo 3000 testů na HIV.

Každoročně R-R pořádá dny pro veřejnost, neboť si je vědoma narůstajícího rizika a přibývajících počtu případů pozitivních HIV, kdy poskytují bezplatně poradenství a ve svých mobilních ambulancích provádějí testy HIV. Samotné klientky si vedle bezplatného vyšetření na pohlavně přenosné choroby, oceňují neskutečné pomoci ve formě psychologické, kdy v mnohých situacích mají nelehkou úlohu i v individuální terapii, které mohou využít také zdarma v centrech Prahy, Brna či Českých Budějovicích.

„Individuální terapie je zaměřena na pomoc při řešení osobních, citových, partnerských, rodinných, pracovních a jiných problémů. Cílem je pomoci, získat ženám ze sexbyznysu náhled na jejich situaci a umožnit jim nalézt vlastní řešení. Terapie je o sdílení, naslouchání, respektování, podporování a hledání sama sebe.“ (rozkosbezrizika.cz)

LA STRADA

Jde o nevládní, neziskovou organizaci, která jako jediná v naší republice věnuje pozornost poskytnutí pomoci obchodovaným či vykořisťovaným osobám. Svým klientům poskytují ochranu a podporu, jejím hlavním zaměřením je odstranit obchodování s lidmi. Klientům poskytují sociální služby typu: zajištění základních životních potřeb, čímž máme na mysli ubytování v azylovém bytě, a to nejdéle v délce 6 měsíců, ovšem když uživatelka bude spolupracovat, lze ji ubytování hradit až do délky jednoho roku. Dále je klientkám organizace

poskytována finanční pomoc, hygiena, strava či psychologická nebo zdravotní péče.

Do svých služeb La Strada zahrnuje i sociální poradenství, kde se zaměřují na předcházení, řešení nebo úplnému zabránění opakování rizikových jevů. Služba také nabízí klientkám doprovod na úřady. Vyskytují se také případy klientek, které se rozhodnou pro návrat do své rodné země, na to je organizace také plně připravena a svým klientkám zprostředkuje bezpečný návrat domů. (strada.cz)

Šance

Jedná se o projekt, který založil streetworker, výtvarník a psychoterapeut. Účelem tohoto projektu bylo vytvořit preventivní a humanitární program pro komerčně zneužívané děti a mladistvé, a také pro oběti obchodování s lidmi. Tím, že Ministerstvo zdravotnictví a Městská část Prahy 1 a 2 finančně tento projekt podpořili, mohlo se otevřít streetcentrum, kde je dětem a mladistvým, žijícím na ulici, poskytnuto občerstvení, náhradní oblečení, ale i sociální zázemí. Klientelou toho projektu bývají okolo věku 15 – 18 let a více. (projektsance.cz)

Za zmínku určitě stojí ještě projekt **Magdala**, jde o občanské sdružení pouze v rámci naší republiky, které nabízí pomoc obětem obchodování s lidmi, nucené prostituce či sexuálního násilí. Těmto osobám sdružení nabízí ihned okamžitou pomoc, bezpečné a klidné prostředí, oblečení, sociální i zdravotní pomoc, občerstvení, chráněné bydlení, psychologickou pomoc, ale hlavně možnost podat si žádost o vstup do programu podpory a ochrany obětí s lidmi. Další službou, kterou sdružení také nabízí, je bezpečný návrat do své vlasti. Sdružení se zaměřuje na cílovou skupinu mladých klientek, často bývají i nezletilé, kterým se nějakým způsobem podařilo uniknout od pasáka ze zotročení, a zatoužila znovu začít žít nový život. Projekt Magdala svou práci vykonává především v terénu, také na školách poskytují hodně informací o této problematice a spolupracují s výše zmiňovanými organizacemi. (Milfait, 2008)

3.2 Prevence

Lze říci, že samotným obsahem prevence by měla být realizovatelná opatření, díky kterým chceme předcházet negativním jevům a pozitivně zapůsobit na ty, na které je prevence mířena. Prevenci tedy můžeme chápat jako snahu předejít nežádoucím jevům a chránit je před jejich negativními účinky. (Chmelík, 2003)

V současné době je prevence vnímána ve smyslu působících již existujících negativních jevů a účelem prevence, je tedy omezit a zmenšit jejich následky. Samotná prevence by měla působit již tak, že by negativní jevy měla omezit úplně na minimum a zmírnit určité dopady na společnost, když je tedy prevence nedokáže úplně odstranit. K působení preventivního opatření by mělo docházet systematicky a mělo by být zaměřené tak, aby ovlivnilo podmínky vzniku těchto jevů celkově. (Chmelík, 2003)

Je na místě zmínit primární, sekundární a terciální prevenci, nyní jsme hovořili o sociální prevenci.

Primárním cílem prevence je přecházet delikventnímu chování již u dětí, kdy se ještě nedopustily nežádoucího chování, kterým by porušily právní nebo sociální normy. Nicméně vykazují jasně dané znaky, díky kterým lze posoudit, že by se do budoucna později dopustit mohly. (Jedlička, 2004)

Aby účinnost primární prevence byla maximální, bylo by vhodné pozornost zacílit k obyvatelům nižšího věku, na jejich prostředí, ve kterém dochází k rozvoji utváření hodnot a postojů, ale také i sociální vztahy. V této zmiňované prevenci je nezbytně nutná přítomnost vychovatele, učitele, rodiče, který se podílí na růstu utváření jedince a jeho osobnosti. (Chmelík, 2003)

Aby prevence fungovala, tak jak má, měla by v určitých situacích předcházet různým jevům sociálního selhávání typu drogové závislosti, záškoláctví, nákaza viru HIV, kriminalitě nebo předčasnému otěhotnění. (Jedlička, 2004)

Bylo by na místě, kdyby k této prevenci přispěly i masmédia, ovšem než aby byly ku pomoci, jsou spíše na škodu, jelikož pohled na sexualitu a násilí páchané na lidech spíše vyzdvihují jako běžnou formu řešení konfliktů. (Chmelík, 2003)

Sekundární prevence je zaměřena na vybrané cílové skupiny, které vykazují známky sociálně patologického chování. Mezi jejich cílovou skupinu patří ohrožené děti či mladiství, kteří jsou vedeny v registru sociálně právní ochraně dětí, tedy jde o děti a mladistvé zneužívané, zanedbávané, týrané v rodinách, postižené, děti žijící na ulici nebo pobývající v ústavní výchově. Tato prevence se tedy již zaměřuje na rizikové faktory, jakými mohou být sociální vztahy nebo sociální prostředí. Účelem prevence je včasné vyhledávání daného problému, poskytnout aktuální informace, poradenskou činnost a následně sociální péči. V této fázi je možnost obrátit se přímo na sociální pracovníky, výchovné poradce, linku důvěry, kteří jsou v danou chvíli schopni řešit problém a poskytnout ihned pomoc.

Terciární prevence je již zaměřena na poskytování odborné pomoci prostřednictvím psychologa, lékaře, policisty nebo také streetworkera, který se pohybuje přímo v terénu. Rovněž usiluje o eliminování recidivy a pomáhá při resocializaci, která bývá důležitá v momentě, kdy prostituující osoba sama projeví snahu a ochotu se znovu začlenit do „normálního“ společenského života.

Aby se předešlo a zabránilo dalšímu nežádoucímu chování, tak pro tyto účely slouží léčebné zařízení, vězeňské zařízení, poradenské služby ale i charitativní či občanská sdružení.

Ohledně prevence sociálně patologických jevů, ke kterým řadíme prostituci, se zejména o tuto problematiku zaobírají státní subjekty. Jako hlavní je **MINISTERSTVO VNITRA ČR**, odbor prevence a kriminality, jejímž úkolem je poskytnout finanční prostředky státním i nestátním organizacím, které se zabývají touto prevencí. Tento výše zmíněný odbor se mimo jiné zabývá problematikou obchodování s lidmi. Svým obětem se snaží poskytnout možnost vstoupení do „**Programu podpory a ochrany obětí obchodování s lidmi**“, vydávají různé publikace o této konkrétní problematice, ale především komunikují s oběťmi obchodování s lidmi. Cílem tohoto programu je poskytnout těmto obětem ochranu, podporu, namotivovat je ke svědčení, napomáhat k odhalování orgánům činným v trestním řízení, stíhání, usvědčení a následné potrestání pachatelů. V tomto programu také klientům umožňují bezpečný návrat do své vlasti. (Holanová, 2007)

Dále to je **MINISTERSTVO MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY ČR**, které se zabývá primární prevencí na školách v rámci vládou schváleného programu sociální prevence a prevence kriminality. **MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ** řeší sekundární prevenci, která se zaměřuje na rizikové jedince a jejich rodiny. V oblasti prevence také své místo plní **MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ ČR**, **MINISTERSTVO SPRÁVNOSTI ČR**, ale také výše zmíněné a stručně popsané nevládní a charitativní organizace. (Matoušek, 1998)

3.3 Metody sociální práce s prostituujícími ženami

Při výkonu sociální práce s prostituujícími ženami a při samotném vstupu do terénu, je důležité chovat se neutrálně, oblékat se neformálně a pohodlně. Podstata terénní práce navazuje na opakované kontaktování s prostitutkami. Tedy streetwork spočívá v poradenství, poskytování zdravotnických služeb, rozdání kondomů pro ochranu, šíření informací a kontaktů na instituce a prevenci, gynekologického a venerologického vyšetření, které se provádí v pojízdných ambulancích, dále pak sběr informací a monitoring.

Streetwork plní svou funkci především monitorováním, kde se sociální pracovník snaží zjistit, co nejvíce informací o prostituující ženě, o jejím zdravotním stavu a její kariéře. Asi největším problémem během práce s prostitutkami, je možnost dostat se do erotického klubu. Jako největší překážkou se stává buď sám majitel či ochranka erotického klubu. Majitel erotického klubu se domnívá, že vstup sociálního pracovníka by pro něj mohl znamenat ohrožení. Jeho jediným cílem je, aby mu ženy vydělávaly a ne, aby jim tam někdo přišel radit.

Jsou různé druhy služeb, které nabízí institucionální pomoc. Příkladem je zdravotní či psychosociální služba. Většinou v centrech nalezneme pracující ženy, kde bývá dívkám a ženám k dispozici ošacení, hygiena ale i jídlo. Jsou také klientky, které si přijdou do institucí jen vypovídat, jiné pro změnu řeší nějaké problémy a potřebují pomoc odborníka.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 VÝZKUMNÁ ČÁST

4.1 Hlavní cíl výzkumu a dílčích cílů

Aby realizace výzkumu proběhla úspěšně, nejprve si stanovíme cíl výzkumu a dále výzkumné otázky (VO). Následně je potřeba zvolit vhodný výběr výzkumu a výzkumné strategie. Realizace výzkumu bude popsána s následnou analýzou a samozřejmě přejdeme k interpretaci dat. V samotném závěru bude zhodnocení přínosu do praxe.

Hlavním cílem výzkumu je zjistit, **jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce.**

Výzkumné otázky byly stanoveny v souvislosti s cílem realizace výzkumu.

VO1: Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání?

VO2: Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít prostitutkami?

VO3: Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry?

Myslíme si, že jako stěžejní otázky pro náš výzkum se jeví ty, které můžeme chronologicky sestavit a to tedy, jak a s kým trávily prostituující ženy své dětství a dospívání, jaká je jejich momentální životní situace, že se staly prostitutkami a jak se vyvíjela jejich motivace zůstat u prostituce.

4.2 Zvolená výzkumná strategie

Jako výzkumnou strategii jsme zvolili kvalitativní výzkum. Cílem kvalitativního výzkumu je porozumění lidem a také jejich životním příběhům. Tento zvolený druh výzkumu považujeme za optimální a relevantní nástroj pro zpracování našeho zvoleného tématu. Dle Hendla (2005) je kvalitativní výzkum typický tím,

že si na začátku výzkumník vybral téma a následně si stanovil výzkumné otázky. Velmi důležitou činností je vyhledávání a analyzování veškerých dostupných informací, které nám dopomohou k nalezení odpovědí na dané výzkumné otázky.

„Hlavním rysem kvalitativního výzkumu je dlouhodobost, intenzivnost a podrobný zápis. Cílem je porozumět lidem a jejich událostem v jejich životě. Kvalitativní výzkumníci se soustřeďují spíše na subjektivní svět osob, na ten, který existuje v jejich mysli.“ (Hendl, 2005, s. 142)

Abychom zjistili potřebné údaje, jako nejvhodnější se nám jevil polostrukturovaný rozhovor. Podle Chráska (2007) můžeme všem respondentkám poskytnout stejné podmínky pro odpovědi a tím zvýšit úspěšnost rozhovoru za účelem dosáhnout výzkumného cíle. Faktem je, že výsledky výzkumu se budou opírat o postoje a názory vybraných respondentek, v tomto případě se domníváme, že zvolený typ výzkumu lze nejlépe sledovat pro zvolený výzkumný cíl. Schéma otázek pro rozhovory navazuje na výzkumné otázky. Schéma otázek jsou předem připravené otevřené otázky, které se vztahují k vybranému tématu diplomové práce. Sběr dat provází psaní poznámek a nahrávání na diktafon.

Základní charakteristiky dle Hendla (2005, s. 51, 52) kvalitativního výzkumu: *„kvalitativní výzkum provádíme pomocí delšího a intenzivního kontaktu s terénem nebo situací jedince. Používají se relativně málo standardizované metody získávání dat. Hlavním instrumentem je výzkumník sám. Typy dat v kvalitativním výzkumu zahrnují přepisy terénních poznámek z pozorování a rozhovorů, fotografie, audio a videozáznamy, deníky, osobní komentáře, poznámky, úřední dokumenty, úryvky knih a všechno, co nám přibližuje život zkoumaných lidí.“*

V našem zvoleném výzkumu se budeme zabírat problematikou prostituce, co ženy motivuje k tomu, že si vybraly toto povolání a z tohoto důvodu si myslíme, že kvalitativní výzkum byl zvolen adekvátně.

4.3 Operacionalizace

Operacionalizace představuje proces, jakým způsobem výzkumník VO překládá pojmy z teoretického jazyka do observačního jazyka, tedy překlad jazyka teoretika do jazyka výzkumníka, který jej převádí do zkoumatelné podoby.

Do našeho výzkumu jsme si vybraly prostituující ženy, které působí ve své profesi jako prostitutky a vnímají svojí motivaci k této kariéře. Před samotným setkáním s prostituujícími ženami, jsme si vytvořili jakýsi scénář rozhovoru s tazatelskými otázkami (příloha A), kdy jsme všem respondentkám kladly otázky, jednu po druhé, tak jak šly otázky za sebou a ve stejném pořadí.

Naším záměrem bylo, se nejprve zaměřit na to, v jakém prostředí dotazované respondentky vyrůstaly a jaké měly dětství. Dále bylo záměrem zjistit, s kým a jakým způsobem trávily svůj volný čas. Také nás zajímalo období dospívání, ke kterému jsme připojili dotazování k prvním partnerským vztahům. Výše kladené otázky nám přišly směřované k tomu, abychom nahlédli do soukromí respondentek, ale také k tomu, zdali náhodou neexistuje nějaká návaznost k prostituční kariéře plynoucí již od samotného dětství či dospívání, kde tyto informace mohou být dosti klíčové k odhalení či zjištění příčin z dětství či dospívání dotazovaných respondentek.

Ve druhé výzkumné otázce nás zajímalo, jak momentálně žijí dotazované respondentky svůj život, či jaká je jejich životní situace. Následující dotaz směřoval k tomu, kdy a hlavně z jakého důvodu poprvé vůbec začaly uvažovat o tom, že by poskytovaly sexuální služby. A jako poslední dotaz byl, zdali měly či stále mají, ještě jiné zaměstnání, abychom mohli zhodnotit, jaké vůbec životní situace by mohly vést vybrané ženy k tomu, že se tedy rozhodly žít se prostitucí.

Poslední třetí výzkumná otázka byla zaměřena na vyvíjející se čas motivace u žen zůstat u prostituce, kde jsme se dotazovali na to, jak dlouho se živí poskytováním sexuálních služeb a kolik let dotazovaným respondentkám bylo, když se sexuálními službami začaly poprvé. Zdali si pamatují na svého prvního klienta, jakým způsobem se k prvnímu klientovi dostaly a zdali to v nich vyvolalo nějaké pocity. Navazujícím dotazem bylo, jak se dostávaly k dalším klientům a na závěr

nás zajímalo, co nyní motivuje dotazované respondentky k tomu, že stále zůstávají u poskytování sexuálních služeb.

Tabulka 1: Transformace cílů do tazatelských otázek

Hlavní výzkumná otázka	Výzkumné otázky	Tazatelské otázky
Zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostitute.	VO1: Zjistit, jakým způsobem a s kým trávil ženy své dětství a dospívání.	TO1: V jakém prostředí jste vyrůstala a jak byste popsala své dětství? TO2: S kým a jakým způsobem jste trávil svůj volný čas? TO3: Mohla byste mi popsat, jak probíhalo Vaše období dospívání? Jak probíhalo vaše osamostatnění od vašich rodičů? TO4: Mohla byste mi popsat vaše první partnerské vztahy?
	VO2: Zjistit, jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít prostitucí.	TO5: Jak byste popsala momentálně svůj život/ životní situaci? TO6: Kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co vás k takovému rozhodnutí motivovalo? TO7: Jaká jiná zaměstnání jste měla před nebo během poskytování sexuálních služeb?
	VO3: Zjistit, jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry.	TO8: Jak dlouho se žijete poskytováním sexuálních služeb? Kolik Vám bylo, když jste začala poprvé? TO9: Pamatujete si na svého prvního klienta? Jak jste se k němu dostala? Zanechalo to Vás něco? Jaké jste měla pocity? TO10: Jak jste se dostávala k dalším klientům a jak se průběhem času měnily

		<p>vaše pocity spojené s poskytováním sexuálních služeb?</p> <p>TO:11 Co Vás nyní motivuje k tomu, že zůstáváte u poskytování sexuálních služeb?</p>
--	--	--

Zdroj: vlastní výzkumné šetření

4.4 Volba výzkumného vzorku

Výzkumný soubor tvořilo 7 žen, které se živí sexuálními službami za peníze. Tyto oslovené ženy pravidelně sexuální služby vykonávají v zahraničí v erotickém klubu, říkáme mu např. klub LAURA. Oslovené respondentky často vyjíždějí z Čech vykonávat sexuální služby do Norimberku, některé z respondentek v Německu žijí trvale. Komunikační respondentky jsme vybrali za pomocí metody samovýběru, jenž je založen na dobrovolnosti sdělení a také dobrovolnému zájmu zapojit se do našeho výzkumu. Co se týče zmíněné metody, nejprve musíme oslovit jakousi potencionální skupinku zúčastněných na našem výzkumu. Je jen na jejich vůli, zdali se do našeho výzkumu zapojí či nezapojí. (Miovský, 2006)

Naše velká výhoda byla spatřována v tom, že má kamarádka z Univerzity se osobně přáteli s jednou z akterek poskytující sexuální služby za peníze, takže jsme se domluvili a následně zprostředkovali osobní setkání s prostituující ženou. Zprvu jsem na našem osobním setkání respondentce vysvětlila, co je to za výzkum, o co v něm jde a proč ho zkoumáme. Samozřejmě od mé kamarádky věděla, že mi může důvěřovat, čímž nám rozhovor poskytla absolutně bez problému. Anonymita byla zaručena a také jsme ji vysvětlili, jak dále budeme pracovat s daty z rozhovoru. Následně naše první respondentka oslovila a informovala další sexuální pracovnice, které nám také bez jakýchkoliv problémů poskytli odpovědi na náš rozhovor. Veškeré rozhovory s prostituujícími ženami byly pořízeny vždy mimo klub LAURA, a to z důvodu, že je až v samotném Norimberku, ale i proto, že se dotazované respondentky mimo klub, budou cítit více uvolněné a nebudou tolik pod tlakem.

Všechny respondentky vystupují ve svých sexuálních službách pod upravenými jmény či přezdívkami, ale pro úplné zachování anonymity budeme jen uvádět označené číslování respondentek.

TABULKA Č. 2: Charakteristika výzkumného vzorku - respondentky

Respondentky	Věk	Národnost	Vzdělání	Jak dlouho se živí prostitucí
R1	25	Česká	Základní	3 roky
R2	27	Česká	Základní	6 let
R3	23	Ukrajinská	Střední s maturitou	2 roky
R4	25	Česká	Vysokoškolské	4 roky
R5	28	Česká	Vyučená	9 let
R6	24	Česká	Vysokoškolské	5 let
R7	33	Česká	Základní	8 let

Zdroj: Vlastní výzkumné šetření

4.5 Popis organizace a průběh výzkumu

Rozhovory se třemi respondentkami – prostitutkami, jsme uskutečnily u první dotazované respondentky doma v jejím bytě. S dalšími třemi respondentkami jsme se spojili přes aplikaci SKYPE na počítači, kde jsme uskutečnili video hovor, jelikož trvale žijí v Norimberku a my neměli tu možnost se za nimi osobně vydat z finančních důvodů. Samozřejmostí před zahájením bylo, zeptat se dotazovaných respondentek, zdali jim nebude vadit, že celý záznam našeho rozhovoru bude nahráván na diktafon, všechny dotazované respondentky neměly s nahráváním rozhovoru žádné výhrady a souhlasily. Každý rozhovor nebyl až tak dlouhý, trval něco okolo 10 – 15 minut, přičítáme to tomu, že je to velmi citlivé téma a ne každé dotazované respondentce mohlo být příjemné, na náš rozhovor odpovídat, především to respondentky chtěly mít, co nejdříve za sebou, co jsme tak vycítili.

4.6 Způsob analýzy získaných dat či údajů

Všechny rozhovory byly zaznamenány na diktafon a poté došlo k doslovné transkripci. „*Transkripce se nazývá proces převodu mluveného projevu z interview nebo ze skupinové diskuze do písemné podoby. Jedná se o časově velmi náročnou proceduru. Pro podrobné vyhodnocení je však transkripce podmínkou.*“ (Hendl, 2005, s. 208) Po dokončení transkripce, bylo nutné otevření prostoru pro segmentaci a jako poslední částí zbývalo dojít ke kódování dat. Segmentací rozumíme rozdělení textu do analytických jednotek, kde pátráme z hlediska cílů po významném segmentu při čtení daného textu. (Hendl, 2005)

Ještě konkrétnějším procesem je kódování. „*Kódování nám pomáhá data popsat. Kód je přiřazený k úseku dat tak, že ho klasifikuje nebo kategorizuje. Kódy mají mít relevanci k významným otázkám, konceptům a tématům.*“ (Hendl, 2005, s. 228)

Oslovené respondentky jsme seřadili postupně tak, jak byly navštíveny, tedy R1 – R7. Poté, co jsme respondentkám přiřadily jednotlivé kódy, následně jsme postoupili k hlavnímu kroku, tedy k interpretaci údajů.

4.7 Etická rizika výzkumu a zvolené strategie

Etika výzkumu je nepostradatelnou součástí našeho kvalitativního výzkumu, jelikož s prostituujícími ženami vedeme hloubkový rozhovor. Nejstěžejnější zásada při probíhajících rozhovorech s respondentkami byla dodržování důvěrnosti. Důvěrnost představuje, že při probíhajícím výzkumu a následnému zpracování dat, nedojde k žádnému zveřejnění osobních údajů, které by napomohli čtenářům poodhalit naše dotazované respondentky, přičemž by mohly utrpět jakoukoli újmu.

Dalším důležitým faktorem pro nás bylo, získat od dotazovaných respondentek informovaný souhlas k tomu, že se účastní našeho výzkumu. Vhodné bylo upozornit respondentky, jakým způsobem bude naloženo se získanými daty.

Kdykoliv by respondentky měly nějaké pochybnosti o získaných, zpracovaných datech, není problém, aby mohly do práce výzkumníka nahlédnout.

Pelikán (1998) přichází s tezí, že v každém výzkumu, který je prováděn na lidech a s lidmi, má své etické limity. Etické limity bývají spojovány v souvislosti s respektováním intimity lidského myšlení a citů respondentek. Je také potřeba věnovat pozornost citlivosti výzkumníka, zejména u experimentů ve společenskovědních oborech. Každý z provedených experimentů může mít i jakýsi negativní dopad na osobnost těch, kdo jsou začleněni do daného výzkumu. „*Promyšlení případných důsledků každého experimentu by mělo být etickou povinností každého badatele ve společenských vědách.*“ (Pelikán, 1998, s. 35)

Během získávání výzkumných dat se snažíme dodržovat některé etické zásady jako např.: zodpovědnost tazatele, informovaný souhlas, důvěrnost a soukromí, zpřístupnění respondentkám k výzkumné práci, emoční bezpečnost, citlivost tazatele a princip řádného citování.

Kontakt na první respondentku jsme získali od mé kamarádky z Univerzity, která je sama osobně letitou přítelkyní respondentky, která se živí prostitucí. Prostřednictvím této respondentky skrze známost jsme během několika následujících dní získaly kontakty na zbývající respondentky. Respondentky byly předem obeznámeny s cílem našeho výzkumu a s celkovým prováděním záznamu na diktafon. Nejhlavnější obavou respondentek ze začátku byla indiskrétnosti, ovšem byly ubezpečeny o tom, že dodržujeme dohodnutá pravidla, tedy dodržování jejich anonymity a nezveřejnění nahraných rozhovorů.

Přes všechna ujištění během trvajících rozhovorů bylo z respondentek cítit jakési napětí a nejistota, hovořit otevřeně v některých otázkách, a tak se nám stalo, že rozhovory byly více méně stručné a rychle zodpovězené, jelikož respondentky chtěly mít rozhovor, co nejrychleji za sebou. Během všech rozhovorů respondentky provázela trošku nervozita. Některé z respondentek po skončení rozhovoru přiznaly, že takovýto rozhovor nikdy s nikým ještě nevedly, byla to pro ně premiéra.

Riziko se mohlo pojit v samotné volbě nesprávně zvolených dokumentů v kvalitativním výzkumu dle Hendla (2005). Nicméně bychom toto riziko rádi vyvrátili tím, že při zpracování teoretické části i praktické části, nám pod rukami prošlo několik desítek publikací, dokumentů, které se týkají našeho zvoleného tématu.

Další riziko mohlo představovat nesprávné zvolení výzkumného souboru. (Hendl, 2005) Ovšem i toto riziko lze vyvrátit, jelikož všech sedm dotazovaných respondentek se živí prostitucí, tudíž jsou tím správným zvoleným vzorkem.

Respondentky se sice mezi sebou znají, ale jsme si jistí, že nemohlo dojít k ovlivnění výzkumu, že by se třeba dopředu vzájemně domluvily na odpovědích, neboť každá z respondentek má prožité dětství jinak a každá má svůj příběh jiný.

V žádném případě nedošlo k ovlivnění respondentek z naší strany, neboť jsme se nikdy předtím nesečkali a naše setkání bylo prvé, tímto jsme vyvrátili další možné riziko.

A jako poslední riziko výzkumu mohlo spočívat v odhalení anonymity. Nicméně vzhledem k profesi respondentek bylo na místě, několikrát je ujistovat o tom, že riziko odhalení anonymity z naší strany není možné a to proto, že nikde nejsou a ani nebudou zaznamenána jejich jména a ani žádné jiné identifikující znaky, které by vedly k odhalení jejich osoby.

5 Analýza a interpretace údajů

Abychom získali odpověď na hlavní výzkumnou otázku „*jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce*“, bylo nutné využití tří výzkumných otázek. Respondentkám byly kladeny otázky tak, abychom dosáhli odpovědi na náš stanovený cíl.

VO1 – Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání?

VO2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly živit prostitucí?

VO3 – Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry?

Následně se seznámíme s interpretací dat, které jsme kategorizovali do tří výzkumných otázek, kde respondentky zodpovídaly tazatelské otázky, což je přínosné z toho důvodu, abychom našli odpověď na hlavní výzkumnou otázku.

5.1 VO1 - Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání? – analýza dat

Indikátorem z hlediska zkoumaného dílčího cíle – **způsobené znaky vlivu rodiny, přátel a partnerských vztahů, které potencionálně mohly způsobit u žen vznik prostitučního chování**

Na první otázku v jakém prostředí ženy vyrůstaly a jak by popsaly své dětství, vyplynulo z odpovědí, že více jak polovina dotazovaných respondentek pochází z primární rodiny, kde mnohdy vyrůstaly v narušeném prostředí. „*Neměla jsem zrovna idylické dětství. Otec byl alkoholik a matka se mu totálně podřizovala, protože se ho bála, protože pokaždé, když přišel domů opilý, tak ji mlátil a mě taky.*“ (R7)

Pocházím z rozvedené rodiny. Táta nás jako malý neustále mlátil. (R4) V dalším případě „otec zemřel, když jsem byla malá, vyrůstala jsem jen s maminkou a sestrou. (R2) Další dotazovaná uvedla, že vyrůstala sama u babičky a u dědy s mámou, „otec byl nepřítomen.“ (R1)

Narušené domácí prostředí definuje Vaníčková (2007) jako rodinnou dysfunkci a domácí násilí. Coleman (2006) navíc podotýká, že nám studie poukazuje na to, že většina žen pocházející z dysfunkčních rodin, se své rodině brzy odcizí.

Zbytek dotazovaných respondentek mělo celkem harmonické dětství. *„Moje dětství bylo celkem normální, se ségrou jsme vyrůstaly jako dvě nejlepší kamarádky a tak tomu je i do dneška. Rodiče pracovali ve fabrice, jako nikdy jsme doma neměli žádný luxus, ale bídou a nouzí jsme taky netrpěli. (R5)*

Jednou výjimkou byla jedna respondentka, která měla hezké dětství a sice, *„pocházím ze slušné a spořádané rodiny. Jsem jedináček. Rodiče vlastní svoji firmu, a rodiče mi kladli od malička, že jí jednou převezmu a budu jí řídit. Jenže díky firmě na mě rodiče neměli vůbec čas. Po finanční stránce jsem měla úplně vše, co jsem si mohla přát, ale chyběl mi čas strávený s rodinou a tak nějak jsem se cítila být pořád sama.“ (R6)*

Dále pak respondentky uváděly k prvnímu dotazu i své vzdělání, kde dvě respondentky dokončily vysokoškolské vzdělání, jedna střední vzdělání, dále pak jedna se jen vyučila a další tři zbývající respondentky měly pouze vzdělání základní.

Na otázku s kým a jakým způsobem ženy trávily svůj volný čas, potvrdily vesměs všechny skutečnost, že svůj volný čas trávily s partou. *„Hlavně s kamarády a převážně venku, pak když už jsem byla starší, tak jsme vymetali různé bary a diskotéky, samozřejmě tajně, když rodiče měli noční službu. (R3)*

Významný vliv na vývoj žen měla určitě parta přátel, kam v průběhu dětského a dospívajícího věku ženy patřily. U všech respondentek bylo patrné, že nikterak nevynikaly v žádných zájmových aktivitách, volný čas netrávily moc s rodinou,

třebaže „maminka moc času doma s námi netrávila, jelikož pořád chodila někam pracovat, abychom měli na jídlo.“ (R2) Nejmenovaly žádné koníčky, jejich zájem nebyl ani o zvyšování kvalifikace, rodiče mnohdy měli tolik práce, že je ani volný čas našich dotazovaných respondentek nezajímal.

Na otázku, jak probíhalo jejich období dospívání, většina dotazovaných respondentek opustila svou rodinu od svých 18 let, mimo dvou respondentek. Důvodů bylo více, proč ženy opustily svůj domov. „Díky mým častým útěkům jsem byla pod drobnohledem kurátora, ale jakmile mi bylo 18 let, odešla jsem natrvalo z domu. (R7)

„Stěhovala jsem se krátce po 18nácých narozeninách od mamky, jsme stejný povahy, tak se trošku tlučeme, takže jsem chtěla z baráku vypadnout, co nejdřív. Doma to nebylo úplně ono, takže jsem si život zařídila po svém.“ (R1)

Další respondentka prožila svůj odchod od rodiny jinak než ostatní dotazující respondentky. „Během střední školy jsem poznala Jakuba, po pár dnech jsem se k němu odstěhovala a vdala se za něj. Možná i on mohl za to, že jsem nedodělala střední školu. Ovšem to bylo hrozné. Byla jsem něco jako jeho náhradní matka nebo jako služka, nic víc tam nebylo, co jsme se vzali. Jakub mě k tomu všemu začal dost mlátit, to přišlo hned po svatbě, nechtěla jsem s ním mít samozřejmě ani sex, ale on mne k tomu vždy donutil. (R2)

Zajímalo nás také, jak to dotazující respondentky měly s jejich prvními partnerskými vztahy. Společným znakem bylo u 5 dotazujících respondentek kromě dvou, že jejich vztahy nikterak nebraly vážně, spíše se skoro o nic nejednalo. „Ještě když jsem žila v Čechách, pár vztahů jsem měla, ale většinou krátkodobé a nic vážného. (R3)

(R4) Zodpověděla následovně: „vždy jsem byla slušná, měla jsem jen pár chlapů, pár vztahů, ale nikdy nic extra vážného. Od doby, co jezdím do podniku, jsem žádného přítele neměla, nebyla na to chuť a ani čas.

„Pár vztahů bylo a nic závatného o čem bych se chtěla rozpovídat.“ Uvedla (R6).

(R2) Přinesla překvapující odpověď: „*můj první vztah byl jedna velká katastrofa, bláznivě jsem se zamilovala, hned jsem se za Jakuba vdala a to byla moje životní zkušenost. Jediné, co z toho vztahu bylo a je hezké, je to, že mám úžasného syna.*

Asi nejhorší zkušenost měla (R5), „*moje partnerské vztahy, no to se ani nedá nazvat vztahy. Vždy to byl jen sex za peníze, protože jsem potřebovala peníze na další dávku.*

Co se týče vztahů aktuálně, nemá žádná z dotazovaných respondentek vážný vztah, proto pro ně není překážkou prostituovat, jelikož jsou svobodné a volné.

5.2 VO1 - Jakým způsobem a s kým trávil ženy své dětství a dospívání? – shrnutí

Z výpovědí dotazovaných respondentek nám bylo umožněno vyslechnout si leckdy nelehké životní situace žen, které mohly vést k osudnému rozhodnutí, stát se prostitutkou: např. jejich minulost v rodinném prostředí, okruh přátel, ale i partnerské vztahy.

Prostředí, v němž prostituující ženy vyrůstaly, nejvíce ovlivňují jejich směrodatnost pro rozhodnutí k prostitučnímu chování. Žádné nebo minimální finanční zázemí, od narození po dospívání soužití v rozvrácené rodině, sociálně patologické prostředí či velmi nízký sociokulturní status, to jsou všechno příčiny, díky kterým prostituující ženy mají vyšší pravděpodobnost k prostituci nežli ženy, které vyrostly v sociálně zdravém a harmonizujícím prostředí. (Matoušek, 2005)

Kromě problémové rodiny mývají na vývoj žen významný vliv také okolí přátel a jejich parta, do nichž se ženy v průběhu dětského a dospívajícího věku zařadily. Právě ony vrstevnické skupiny hrají také důležitou roli při formování i jednání žen. U všech dotazovaných respondentek bylo zřetelné, že nikterak nevynikaly v žádných zájmových aktivitách, svůj volný čas netrávily moc s rodinou ale převážně s kamarády, nejmenovaly žádné koníčky, žádné mimoškolní aktivity. Celkově z výpovědí respondentek bylo zřejmé, že jejich rodiče o trávení jejich volného času moc zájem nejevily, nebo neměly vůbec možnost, se o jejich volný čas zajímat z důvodu nadměrné zaměstnanosti.

Partnerské vztahy u dotazovaných respondentek kromě dvou, neměly nijak patrný vliv k ovlivnění motivace stát se prostitutkou. Všechny tyto faktory mohly ovlivnit jejich chování a rozhodování. Mohlo to ženy také namotivovat a vést právě tímto nesprávným směrem, tedy stát se prostitutkou. Chmelík (2003) uvádí, že určujícím faktorem prostitučního chování žen jsou tedy rodinné poměry, atmosféra, ve které dívky vyrůstaly. Též souhlasíme s názorem, že chování mládeže úzce souvisí se stavem společnosti. Při honbě za kariérou a penězi rodiče nemývají čas na výchovu, city a lásku dětem nahrazují tím, že jim koupí všechno, o co si řeknou. (Janula, 2010)

5.3 VO2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít prostitutí? – analýza dat

Indikátorem z hlediska zkoumaného dílčího cíle – **vliv životních situací k rozhodnutí žít se prostitutí**

V otázce, jak by ženy momentálně popsaly svůj život/ životní situaci, se většině případů shodovaly s tím, že jim zatím tato situace dosti vyhovuje. (R6) uvádí, že *„se svým životem jsem spokojená, kdyby šly peníze vydělat stejně rychle a jinak, prostituce bych hned nechala. Dále (R1) popisuje svou životní situaci: „já si myslím, že jsem momentálně teď úplně v pohodě, dělám práci, kterou mám relativně ráda a hlavně, která je dobře placená. Jsem nezadaná, bydlím sama v bytě a za prací jezdím do zahraničí, převážně do Německa. Svůj život si užívám, mám flexibilní pracovní dobu, a když jsem doma, tak si užívám, že nemusím nic dělat.*

„Dost jsem si na svou životní situaci zvykla, domů jezdím jednou za měsíc za rodiči, hlavně za ty peníze, které tu беру, se to fakt dá vydržet, ale před rodiči, když je vidím, tak se cítím dost provinile. Takový pocit, jako kdybych je podvedla nebo zklamala. (R3)

„Momentálně na jaře budu končit vysokou školu, takže doufám, že si po škole najdu normální práci a sem už nikdy nepojedu. Dost často mi pomáhá, že když

přejezdu hranice, stane se ze mě úplně jiný člověk, jsem daleko od domova, v práci jsem úplně jiná osobnost, mám tam úplně jiné hodnoty a popravdě, je ze mě dost dobrá herečka.“ (R4)

Co vůbec motivovalo ženy začít uvažovat o poskytování sexuálních služeb nám (R2) uvedla, že *„neměla jsem peníze, a hlavně jsme se synem bydleli u maminky a nechtěla jsem ji s námi přidělovat starosti. Takže moje dobrá kamarádka mě moc dobře znala a věděla, v jaké zoufalé situaci jsem, takže se mi svěřila, že dělá prostitutku v jednom podniku, ať to taky zkusím.*

Podobnou situaci skrze kamarádku zažila i (R3), která se nám svěřila: *„přišla za mnou kamarádka a řekla mi, že jsem moc hezká, a že bych toho měla využít. Vůbec jsem ze začátku nechápala, co mi tím naznačuje, ale pak začala víc a víc mluvit o tom, jak taky nemohla najít práci, jak už chtěla bydlet sama, a ne pořád u rodičů, a že začala dělat prostitutku, že jezdí do jednoho podniku v Německu. Řekla mi, ať to taky zkusím. Ale nedalo mi to, a tak jsem se kamarádky po pár dnech zeptala na vícero podrobností. Po nějaké době jsem se rozhodla, že si to pojedu zkusit, vyzkoušela jsem si to, po celém víkendu jsem byla vyřízená a řekla si, že už nikdy více. Nicméně moje víkendová výplata byla úžasná, takže hlavní motivace jsou peníze a především to, že se osamostatním od rodičů.“*

Výše zmíněné dvě respondentky jako jediné, měly společný znak, tedy doporučení skrze kamarádku. Dominovala zde potřeba, začít nějakým způsobem rychle řešit svou finanční situaci. Ke vstupu na prostituční scénu jim tedy dopomohly kamarádky, které jim popsaly jejich prostituční kariéru a řekly jim, jakým způsobem podnik oslovit.

„Nikdy jsem o poskytování sexuálních služeb neuvažovala. Ale přišlo to tak nějak jednoduše samo. Pracovala jsem v tom místním podniku za barem, kam za mnou jezdil pořád jeden Němec, který mě pořád přemlouval, abych s ním šla na pokoj. Jenže ten Němec se mi hodně líbil a asi po 2 měsících, co strávil celý víkend u mě na baru, jsem mu podlehla a tak jsem s ním šla na pokoj. Takže vlastně jsem k prostituci přišla takhle náhodou, že jsem začala pracovat v tom podniku a oslovil mě Němec a po nějaké době jsem mu podlehla a tím to pak vše začalo.

Docela rychle jsem si na ty peníze zvykla, pak se to ve mně zlomilo, už jsem přestala pracovat jako barmanka a každý víkend tam jezdím jako prostitutka. (R4)

Jiný důvod měla (R7): *„za mou prostituci může otec mých dětí, to díky němu jsem se tím začala živit. Udělal mi dvě děti a pak zdrhnul, byla jsem na všechno sama, neplatil mi na děti vůbec nic, prostě jsem neměla jinou možnost.“*

Zdali měly ženy i jiná zaměstnání před nebo během poskytování sexuálních služeb, tak (R7) a (R6) uvedly, že žádné jiné zaměstnání před zahájením prostituce neměly.

(R3) *„Příležitostně jsem pracovala po barech a diskotékách. I (R4) „před tím jsem pracovala jako barmanka v kasinu.“* K respondentkám se dále přidá (R1), která byla také *„servírka, prodavačka, operátorka v call centru. Jinak teď během poskytování sexuálních služeb občasná brigáda v restauraci jako servírka nebo barmanka.*

5.4 VO2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít prostitucí? – shrnutí

Z výpovědí respondentek jsme dospěli k názoru, že hlavní motivací žen k prostituci, byla potřeba získat *finanční prostředky*. Nedostatek peněz byl jedním ze znaků, který se dost často projevoval. Peníze byly jednoznačně tou největší motivací k tomu, aby ženy začaly prostituovat. Matoušek (2010) nám potvrzuje, že prostituce je pro ženy finančně zajímavá, protože mohou v krátkém období vydělat mnoho peněz a je časově flexibilní, protože mohou disponovat svým časem.

Dalším znakem bylo *doporučení kamarádky*. Nicméně jsme přesvědčeni o tom, že rozhodnutí začít prostituovat, muselo stát tyto ženy mnoho sil a muselo to pro ně být v některých situacích nesmírně složité, aby přijali sebe za roli prostitutky.

Jakousi hlavní motivací o snahu, jak získat finanční prostředky formou prostituce, uvádí Zvěřina, motivaci ekonomickou. Ovšem za jakým účelem prostituující ženy

finanční prostředek získají, jsou již prostředky různé. V nejčastějších případech to jsou mladé studentky, ženy dlouhodobě bez trvalého zaměstnání, matky samoživitelky, výjimkou nejsou mnohdy ani ženy od rodiny. (Zvěřina, in Dvořáková, Truhlářová, 2004)

Další motivací, proč dívku či ženu napadne si začít s prostitucí, bývá lehkost zaměstnání, přesněji řečeno, snadno a rychle přijde na krásně vydělané finance. Ovšem, když se trochu porozhlédneme, můžeme si všimnout, že v současnosti se prostitucí živí více žen, které jsou vysokoškolsky vzdělané, nebyly nikdy k prostitučnímu chování nějakým způsobem nucené, netrpí žádnou finanční či existenční nouzí, sociální prostředí je u nich naprosto v pořádku. Je jen jedno jediné vysvětlení pro tyto dívky a ženy, že svou krásu a péči o sebe používají jako nástroj pro velmi snadný finanční přivýdělek.

5.5 VO3 – Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry? – analýza dat

Indikátorem z hlediska zkoumaného dílčího cíle – **vliv motivace žen zůstat u prostituce**

V otázce, jak dlouho ženy poskytují sexuální služby, se v některých případech projevila delší zkušenost. „*Bude to už 9 let, co se tím živím.*“ (R5) Další pak uvádí „*ted' to bude 8. rok, tehdy mi bylo 25 let.*“ (R7)

(R1) spolu s (R3) se prostitucí živí krátce. „*Ted' to budou na jaře dva roky.*“ (R1)

Vzhledem k tomu, že ženy poskytují sexuální služby, také nás zajímalo, zdali si pamatují na svého prvního klienta, popř. jak se k němu dostaly a jestli to v nich zanechalo nějaké pocity. „*No jéjéj, byl to ten Němec, který mě zhruba dva měsíce neustále víkend, co víkend přemlouval na baru, at' s ním jdu na pokoj. Byl tak hezký, hezky se mi s ním povídalo, že jsem mu po dvou měsících podlehla a šla jsem s ním na pokoj. Po našem prvním sexu, po cestě domů jsem celou cestu probřečela, byla jsem ze sebe znechucená, že jsem podlehla, nechala si za sex zaplatit, neměla jsem k sobě žádnou úctu, veškerá moje hrdost byla úplně pryč.*“

Prostě jsem sama sebe brala úplně hrozně, zklamala jsem se, zničila jsem si všechno, co jsem na sobě měla, obdivovala a měla ráda. Jenže pak se ve mně něco zlomilo a já pak souložila s Němcem každý víkend a několika dalšími, protože ta vidina peněz, začala být silnější než já sama.“ (R4)

Další, která si pamatuje na svého klienta je (R1). *„Ano pamatuji, dostala jsem se k němu přes online seznamku tady v Čechách, protože jsem tady v Čechách dělala přes dva měsíce erotické masáže, byla jsem jeho první láska, vykládal mi, jak jsem krásná a jeho. Ani to ve mně nic nezanechalo, normálka, nijaké zvláštní pocity jsem neměla. Ale pocitově to mám tak, že někdy Tě to baví a někdy to nebaví, některý dny jsou dobré, některý jsou špatný. Samozřejmě, když pak člověk potká někoho, koho má rád, tak se mu pracuje hůř a pak je tam hlavně ta motivace těch peněz. (R1)*

„Můj první klient byl tehdy, když jsem na víkend odjela za kamarádkou do Německa, si to jakože zkusit, jaký to vůbec je. Řekla mi, že kdyby se mi to nelíbilo, tak to dělat nemusím a můžu se vrátit hned domů. Měla pravdu. Přijela sem tam, do toho podniku, vyzkoušela jsem si to a řekla, že tohle už nikdy víc v životě dělat nebudu. Ne, že bych měla nějaký špatný pocit nebo zážitek, ale celý svůj život jsem žila v představách svých rodičů, že si najdu přítele, ten mě hned požádá o ruku, on bude můj první, a že s ním na věky věků budu šťastná. No, ovšem v tom podniku, jsem za ten jeden víkend měla tehdy asi 9 klientů, což pro mě bylo hrozně těžký. Ale za ten víkend jsem si domů přivezla něco kolem 19 000 tisíc korun, to jsem si nevydělala na brigádě po barech ani za 3 měsíce, takže na konci víkendu jsem měla jasno. (R3)

Další dotazované respondentky zřejmě o svých prvních klientech nechtěly hovořit nebo už jej raději ve své paměti upozadily. *„Těch klientů už bylo tolik, že si je nepamatuji a snad ani nechci, je lepší se na žádného z nich nijak neupínat. Nejdřív jsem měla online klienty a pak v nočním podniku chodili klienti sami. Vůbec se mi nezdálo, že bych dělala něco špatného, byl to můj koníček, sex jsem měla vždy ráda, tak proč si ho neužít a ještě za to nedostávat zapláceno.“ (R6)*

Zdali si pamatuje na svého prvního klienta (R7) odpověděla: „ani ne, už je to tolik let, co přišel první, že už si ho nepamatuji. Moje pocity byly dlouhodobě plné hněvu, protože za tohle všechno může můj bývalý přítel, který se na nás vykašlal a nechal mě úplně samotnou s dvěma dětmi.“

Další otázkou bylo, jak se ženy dostávaly k dalším klientům a zdali se v průběhu času měnily jejich pocity spojené s prostitucí. „Další klienti volali sami na základě moji inzerce. Je to pořád dokola, jen noční život, přetvařuji se, hraju si na někoho jiného, celkově jsem tady úplně jiná. Na tuhle moji roli jsem si dost zvykla, takže si nedovedu představit, jaké to bude, až s tím skončím. Nemám už ani chuť, najít si nějakého chlapa, celkově už jich mám plné zuby, takže vztah opravdu nepotřebuji. Pár probrečených nocí jsem měla, chvílemi jsem na tom psychicky nebyla moc dobře, ale čím více v sobě cítím, že se blíží konec prostituční kariéry, tím lépe se mi pracuje a těším se na budoucnost. (R3)

„Převážně přes internetové seznamky a pak už v zahraničí taky přes internetové weby, které jedou speciální reklamy na prostitutku, protože třeba v Německu je to legální, živit se prostitucí. (R1) Další respondentkou, která funguje také přes internetové weby je (R2), „měla jsem své webové stránky a postupně se mi klienti začali nabalovat, mám již stále klienty, jsou něco jako moji milenci, takže se více známe a už to není tak hrozné, docela se na ně i těším, takže to zvládám celkem dobře. Občas si říkám, že kdyby u nás panovaly lepší poměry v rodině a já uživila sebe i syna jinou prací než prostitucí, tak bych tohle asi dnes nikdy nedělala. (R2)

Další dotazovaná odpověděla: „k dalším klientům jsem se dostávala skrze podnik, prostě ten kdo přišel, tak toho jsem měla. Samozřejmě tam byla ochranka, jednou se mi stalo, že mi jeden klient nadával, že jsem kurva, a že nebude poslouchat, co chci já, tak jsem hned zavolala ochranku, která ho vyvedla a on nestačil ani nic udělat. O víkendu se tady prostě dveře nezastaví, takže klienti přicházejí sami. Jinak moje pocity se už pak nijak postupem času neměnily. Oproti ostatním holkám, co tu jsou, ne že bych se s nimi nějak vybavovala, ale já mám tu výhodu, že sem jezdím na víkendovky a pak jedu zpět domů a navíc mám tu vidinu toho, že po skončení školy se sem už nikdy nevrátím. (R4)

Co motivuje ženy, že zůstávají u poskytování sexuálních služeb, odpověděly následovně: „*Asi to, že už si nedokážu představit dělat něco jiného. Své klienty znám, takže žádné obavy nemám, jsou to moji milenci, jak já říkám a navíc jsem za svou práci krásně placená. Díky mé práci si můžeme dovolit jet na dovolenou, máme krásné bydlení, můžeme si relativně koupit, co chceme. Takže já se má dobře a nemám potřebu nějak měnit svou situaci.*“ (R2)

„*Takže tu zůstávám jen proto, že sem jezdí samí bohatí podnikatelé, jsem jejich milenka, bohyň a cítím se tu dobře, nemusím se ničeho bát, máme tu ochranu a vydělám si dost peněz.*“ (R5)

Další dotazovaná odpověděla, na dotaz ohledně motivace takto: „*no, jednoznačně vím, že s prostitucí brzy skončím. Mým cílem je, našetřit si peníze, koupit si byt, koupit si auto a najít si takovou práci, abych se nějak užívala.*“ (R3)

Další odpovědi už byly zcela jasné a stručné. „*Peníze, peníze a relativně volný čas. Člověk má odpracováno za pár dnů v měsíci, může si u toho v klidu dělat školu, může u toho normálně fungovat. Já tím, že nejsem v Čechách, ale převážně v Německu, tak svůj život mám rozdělený, tam je pracovní život, tady je civilní život. Soukromí je doma, ale jen přejedu hranice, tak tam už je zlobivá holka.*“ (R1)

„*Jediné, co mě v práci drží, je to, že si vydělávám spousty peněz a s dětmi se máme dobře.*“ (R7)

5.6 VO3 – Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry? – shrnutí

Z rozhovorů vyplynulo, že každá žena má již delší zkušenosti s poskytováním sexuálních služeb. Žádná z nich není v oboru nováčkem.

Každá z žen má své specifické zážitky ohledně jejich prvního klienta, ale byly i takové, které raději o svém prvním klientovi nechtěly hovořit, raději uvedly, že si už si nepamatují.

Mnohé z nich měly rozporuplné pocity spojené s poskytováním sexuálních služeb. Některé si snáze zvykly na roli prostitutky, která jim byla ze začátku cizí, jiným to trvalo trochu déle, než svou roli prostitutky vstřebaly.

Specifickým znakem u dotazovaných žen bylo, že převážná většina se k dalším klientům dostávala skrze webové stránky, ostatní ženy klienty přijímaly přímo v podniku. Dnes již každá z dotazovaných prostitutek má převážně stálé klienty.

Ve většině případů dotazované respondentky neposkytují sexuální služby až s tak velkou oblibou. Chmelík (2003) uvádí, že prostitutky své tělo nenabízejí za účelem sexuálního ukojení, ale pouze ze zjištěných důvodů. Velká shoda mezi dotazovanými respondentkami byla spatřována v tom, že jediná motivace, proč stále zůstávají u poskytování sexuálních služeb, jsou peníze. Jednoznačně sex s klienty berou čistě jako práci. Jsou nuceny se často přetvářet a hrát roli herečky, aby byl jejich předstíraný prožitek věrohodný, nemají z toho žádné uspokojení. Potvrdil se fakt, že si ženy na to brzy zvyknou a toto chování jim později nedělá vůbec žádný problém, mají jen vidinu peněz.

Celkově tedy zisk z prostituce je pro ženy natolik uspokojivý, že nechtějí přestat, aby nemusely snížit svůj životní standart. Mívají stálé zákazníky a především díky vysokým výdělům, nepomýšlejí na možná rizika a úskalí, která jim prostituční kariéra může přinést.

Diskuze a závěr

Především díky samotné volbě výběru diplomové práce, jsme mohli nahlédnout do problematiky prostituce, dále pak pochopit důvody motivace žen k prostituci a zjistit i jejich samotné, životní příběhy. Cílem diplomové práce je zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce. Uvedený cíl práce měl za úkol zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce, které reflektují svůj osud z dětství a dospívání, které vnímají nějaké životní situace, které by je mohly přivést k tomu, stát se prostitutkami, a které popisují vyvíjející se motivace k tomu, že stále zůstávají u prostituční kariéry. Výzkumný vzorek tvořilo celkem 7 žen, které se živí sexem, za který přijímají peníze v jednom erotickém podniku LAURA v Německu, konkrétně v Norimberku. Ve spojitosti s cílem práce byly stanoveny tři výzkumné otázky.

První výzkumná otázka se ptala na to, jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání? Výsledky výzkumného šetření u této otázky byly charakterizovány následovně: u dotazovaných respondentek většina pocházela z rodiny, kde vyrůstaly v narušeném prostředí primární rodiny, mohl je též ovlivnit okruh přátel, nebo i z minulosti nějaký partnerský vztah. Leckdy jsme si vyslechli nelehké životní situace žen, které právě mohly vést ženy k osudnému rozhodnutí, stát se prostitutkou.

Druhou výzkumnou otázkou bylo zjištěno, jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít se prostitucí. Výsledky výzkumného šetření u této otázky byly charakterizovány následovně: Z výpovědí dotazovaných respondentek jsme dospěli k názoru, že hlavní motivací žen k prostituci byla potřeba získat *finanční prostředky*. Nedostatek peněz byl jedním ze znaků, který se dost často projevoval. Peníze byly jednoznačně tou největší motivací k tomu, aby ženy začaly prostituovat, tedy žít se prostitucí. Matoušek (2010) nám potvrzuje, že prostituce je pro ženy finančně zajímavá, protože mohou v krátkém období vydělat mnoho peněz a je časově flexibilní, protože mohou disponovat svým časem. Dalším znakem bylo *doporučení kamarádky*.

Třetí výzkumná otázka hledala odpověď na to, jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry. Výsledky výzkumného šetření

byly charakterizovány následovně: Celkově tedy zisk z prostituce je pro ženy natolik uspokojivý, že nechtějí přestat, aby nemusely snížit svůj životní standart. Mívají stálé zákazníky a především díky vysokým výdělkům, nepomýšlejí na možná rizika a úskalí, která jim prostituční kariéra může přinést.

Jako hlavní důvod, který dotazované ženy motivoval k tomu, že se rozhodly k provozování prostituce, bylo zapotřebí *získat finanční prostředky* a zájem o tuto činnost u nich rostl o to víc, protože viděly, jak vysoké finanční příjmy si mohou vydělat. Tento fakt jim umožnil daleko vyšší životní úroveň ve srovnání se stylem života jiné ženy při běžném povolání. Mezi další příčiny motivace žen k prostitučnímu chování mohlo patřit i *rodinné prostředí* s deprivacními vlivy, dále pak *okruh přátel* a dle našeho názoru i vzdělání, které některé respondentky svým nedostatečným vzděláním mohlo omezit v možnosti volbě povolání a tím nalézt dobře placenou práci. Další významný vliv na motivaci u žen k prostitučnímu chování, by mohlo mít za následek pravděpodobně sociálně patologické rodinné prostředí, ve kterém dotazované ženy prožily své dětství a dospívání, jež se nám jevilo jako zásadní faktor ve srovnání s odlišením od ostatních žen. Dotazované respondentky v převážné části pocházely z neúplných či rozvedených rodin, soužití rodičů uváděly jako méně šťastné období, nedostatek komunikace v rodině, školní problémy, absence otce, v některých případech ze strany otce bylo použito násilí spojené s alkoholismem. (Uzel, 1991) Lze tedy konstatovat, že možným určujícím faktorem motivace k prostitučnímu chování mohlo vzejít již z prostředí, kde dotazované respondentky vyrůstaly, tedy jaké bylo jejich rodinné prostředí během dětství či dospívání. Nabízí se tedy vysvětlení, že tyto dotazované respondentky měly dosti těžký, životní osud, některé se dostaly na samotné finanční dno, jedna dotazovaná respondentka se sama musela postarat o dvě děti, to vše jsou možné důvody motivace, proč se dotazované ženy ubíraly na dráhu prostituční kariéry. V dnešní době, kdy se každý honí za kariérou a penězi, mnohdy rodiče nemají čas na výchovu, lásku a city k dětem nahrazují tím, že jim prostě koupí všechno, o co si řeknou, což nám v našem případě jedna dotazovaná respondentka také zažila a tento svůj příběh prozradila.

Se všemi dotazovanými respondentkami jsme zrealizovali kvalitativní výzkum, analýzu dokumentů a se sedmi sexuálními pracovníci jsme vedli

polostrukturovaný rozhovor. Za pomoci odpovědí získaných od prostituujících žen, jsme se v předchozí části snažili zodpovědět výzkumné otázky, ze kterých jsme pak vycházeli pro nalezení odpovědi na naši HVO. Naše výzkumná zvolená strategie se osvědčila především v tom, že za pomoci výzkumných otázek jsme mohli odpovědět na HVO, ale co je podstatnější a stěžejní pro nás, že jsme se dozvěděly životní příběhy našich dotazovaných respondentek, které bychom se např. z dotazníkového šetření asi tolik nedozvěděly.

V teoretické části diplomové práce představujeme témata, která se vztahují k problematice prostituce, v praktické části je naším cílem zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce.

Žena prostitutka dává klientovi to, co on chce, tím, že dělá všechno, co si on přeje a co by mu doma vlastně jeho žena nikdy neudělala. Kromě toho, že prostituující ženy získávají za svou práci finanční odměny, mohou získávat také i něco dalšího, jako např. zpětnou vazbu od klienta ve formě chvály, obdivu, vděku, vášně ale také i potřebu se opětovně vracet. Jestliže žena prostitutka tyto výše zmíněné faktory vnímá, může nabýt pocitu své výjimečnosti a to vše může mít za následek budování svého sebevědomí, seberealizaci a sebepojetí.

Na náš výzkum by bylo zajímavé navázat např. dalším podrobnějším výzkumem o tom, jak prostituující ženy vnímají své klienty? Nebo zdali je trápí negativní hodnocení ze strany okolí?

Za přínosem v této práci, především vidíme hlubší prozkoumání vlivu rodiny, která mohla do budoucna ovlivnit směr a rozhodnutí našich dotazovaných respondentek. Jaké vůbec dotazované ženy zažily životní situace, že se rozhodly pro to, stát se prostitutkou. Ale také, jak se časem vyvíjela motivace stále setrvat u této kariéry. Dozvěděli jsme se spousty nových, osobitých příběhů našich dotazovaných respondentek. Většina dotazovaných respondentek zažila takovýto rozhovor jako jejich premiéru, nikdo se jich nikdy takto nedotazoval.

Výsledky výzkumu potvrdily, že motivace žen ve volbě výběru povolání prostitutky jsou především z finančních důvodů, ale i z důvodu, kde se dotazované respondentky pohybovaly v prostředí jistého sociálního rizikového chování, které mohlo svým jednáním dopomoci k výběru volbě povolání prostituce. Rozhovory

s dotazovanými respondentkami přinesly poznatky, jak může nevratně člověka poznamenat špatný příklad v rodině, zanedbaná výchova, nedůvěra, fyzické násilí nebo i neschopnost finančně pomoci. Nicméně znalosti, správné návyky a dovednosti by měl každý člověk dostat v rodině a následně pak ve škole ještě dříve, než odejde do dospělého světa.

Máme tedy za to, že k dosažení výzkumného cíle, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce, se nám podařilo dosáhnout za pomoci výzkumných otázek ale především díky dotazovaným respondentkám.

Závěrem bychom chtěli podotknout, že tato diplomová práce by mohla přispět k pochopení mnoha důvodů, proč se ženy rozhodly pro prostituční chování a ostatním čtenářům pomůže alespoň poodhalit vyvíjecí se život dotazovaných respondentek, které bychom se za jiných okolností než tady, v naší diplomové práci, nedozvěděli.

Seznam tabulek

Tabulka 1 (str. 41-42): Transformace cílů do tazatelských otázek

Tabulka 2 (str. 43): Respondentky

Seznam použité literatury

- BROUK, B. *Lidská duše a sex*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1992. 144 s. ISBN 80-2070406-X
- COLEMAN, James William a Harold R. KERBO. *Socialproblems*. 9th ed. UpperSaddle River, NJ: PearsonEducation, 2006, 582 s. ISBN 01-315-4053-X.
- DUBSKÝ, J., URBAN, L. *Sociální deviace*. 1.vyd. Praha: Policejní akademie ČR, 2005. ISBN 80-7251-202-1.
- GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. 1. vyd. Praha: Argo, 2013, ISBN 978-80-257-0807-1.
- GIDDENS, Anthony. *Sociologie*. Praha: Argo, 1999. s. 134, ISBN 80-7203-124-4.
- HOLANOVÁ, K., et al. *Obchod s lidmi v ČR: Instrukční manuál pro sociální a terénní pracovníky*. Praha: Confima, 2007. 45 s.
- HENDL, J., *Kvalitativní výzkum: Základní metody a aplikace*, Praha: Portál, 2005, 407 s., ISBN 80-7367-04-02
- CHMELÍK, J., et al. *Mravnost, pornografie a mravnostní kriminalita*. 1. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-7178-739-6.
- CHRÁSKA, M., *Metody pedagogického výzkumu*. GradaPublishing a. s., 2007, 265 s., ISBN 8024713691
- JEDLIČKA, R., et al. *Děti a mládež v obtížných životních situacích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2004. 480 s. ISBN 80-7312-038-0.
- Kdo jsme | Projekt šance. Pomáháme DĚTEM ULICE postavit se na vlastní nohy. | Projekt šance [online]. Copyright © 2016 Projekt Šance [cit. 05.03.2018]. Dostupné z: <http://www.projektsance.cz/kdo-jsme/>
- KEMPŇÝ, L. Příspěvek k psychologii prostituce. Brno: Ladislav Kempný, 1939.

Komu jsou naše služby určeny - LaStrada Česká republika o.p.s.. [online]. Copyright © 2015 LaStrada Česká Republika o.p.s. [cit. 05.03.2018]. Dostupné z: <http://www.strada.cz/cz/komu-jsou-nase-sluzby-urceny>

LACROIX, Paul. *Dějiny prostituce*. Olomouc: Fontána [Olomouc], 2003. 185 s. ISBN 807336056X

MALINOVÁ, Hana. *Sociální patologie 2*. 1. vyd. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1982.

MALINOVÁ, Hana. Sociální práce s ženami, které poskytují placené sexuální služby. In *Sociální práce v praxi: Specifika různých cílových skupin a práce s nimi*. 1. vyd. Praha: Portál, 2005. Kapitola 13, s. 251 – 266. ISBN 80-7367-002-X.

MATOUŠEK, Oldřich, Pavla KODYMOVÁ a Jana KOLÁČKOVÁ, ed. *Sociální práce v praxi: specifika různých cílových skupin a práce s nimi*. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-002-x.

MATOUŠEK, Oldřich, KROFTOVÁ, Andrea. *Mládež a delikvence*. Praha: Portál, 1998. 335 s. ISBN 80-7178-226-2.

MATOUŠEK, O. *Metody a řízení sociální práce*. 2. vyd. Praha: Portál, 2008. 384 s. ISBN 978-80-7367-502-8.

MATOUŠEK, Oldřich. *Sociální práce v praxi*. Praha: Portál, 2010. 352 s. ISBN 978-80-7367-818-0

MATOUŠEK. *Sociální práce v praxi*. vyd. Praha: Portál, 2005. ISBN 80-7367-002-X.

STRIEŽENEC, Štefan. *Slovník sociálneho pracovníka*. vyd. Trnava: AD., s. 176, ISBN 80-967589-0-X.

MILFAIT, René. *Komerční sexualizované násilí na dětech*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-320-8.

MIOVSKÝ, Michal. *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2006, 332 s. ISBN 80-247-1362-4.

MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ. Sociální práce a sociální služby. [online]. Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/cs/9>

PASTOR, Zlatko. *Sexualita ženy*. Praha: Grada, 2007, 204 s. ISBN 978-80-247-1989-4
PAULOVÁ-RŮŽIČKOVÁ, E. *Jak rozřešíme pohlavní otázku*. Praha: Volné myšlenky
československé, 1922.

PELIKÁN, Jiří. *Základy empirického výzkumu pedagogických jevů*. Praha: Karolinum,
1998, 270 s. ISBN 9788024619163.

Praha připravila vyhlášku proti prostituci (Portál hlavního města Prahy). 301
MovedPermanently [online]. Copyright © 2017 [cit. 05.03.2018]. Dostupné z:
http://www.praha.eu/jnp/cz/o_meste/magistrat/tiskovy_servis/archiv_tiskovych_zprav/praha_pripavila_vyhlasuku_proti.html

ROZKOŠ BEZ RIZIKA - ROZKOŠ bez RIZIKA. ROZKOŠ BEZ RIZIKA -
Aktuality [online]. Copyright © 2010 [cit. 05.03.2018]. Dostupné
z: <http://www.rozkosbezrizika.cz/o-nas/rozkos-bez-rizika>

ROZKOŠ BEZ RIZIKA - R-R nabízí zdarma individuální terapii pro ženy ze
sexbyznysu. ROZKOŠ BEZ RIZIKA - Aktuality [online]. Copyright © 2010 [cit.
05.03.2018]. Dostupné z: <http://www.rozkosbezrizika.cz/nabizime/terapeuticke-sluzby>

SOCHŮREK, J., *Vybrané kapitoly ze sociální patologie II. díl. Sociálně patologické jevy*.
1. vyd. Technická univerzita v Liberci, 2001. ISBN 80-7083-495-1

ŠÍDOVÁ, Lucie, Jana POLÁKOVÁ a Hana MALINOVÁ. *Ze sexybyznysu na trh práce?:
přenos znalostí v oblasti legálního uchopení prostituce a jeho dopad na trh práce*. Vyd.
1. Brno: Rozkoš bez rizika, 2013. ISBN 978-80-260-4963-0.

TRÁVNÍČKOVÁ, I. *Prostituce jako jedna z možných aktivit organizovaného zločinu*.
Praha: Institut pro kriminologii a sociální prevenci, 1995

VANIČKOVÁ, Eva. *Dětská prostituce*. 2., dopl. a aktualiz. vyd. Praha: Grada, 2007, ISBN 978-80-247-2218-4.

VANIČKOVÁ E. *Dětská prostituce*. I. Havlíčkův Brod: Grada, 2005. s. 60, ISBN 80-247-1138-9.

WEISS, Petr. *Sexuální chování v ČR - situace a trendy*. Praha: Portál, 2001. ISBN 80-7178-558-x.

ZVĚŘINA, J. *Prostituce: poznámky ze sexuologického hlediska*. In Dvořáková, S., Truhlářová, Z. Sociální aspekty sexuálního komerčního zneužívání: Sborník příspěvků z konference konané dne 3. 3. 2004 v Hradci Králové. Hradec Králové: Katedra sociální práce a sociální politiky, 2004. s. 12-13. ISBN 80-86771-05-9.

ŽÁKOVÁ, M. Prostituce - charakteristika | NICM. NICM | Národní informační centrum pro mládež [online]. Copyright © [cit. 05.03.2018]. Dostupné z: <http://www.icm.cz/prostituce-charakteristika>

Přílohy

Příloha A: Výzkumné otázky

Příloha B: Ukázkový výzkum R4

Příloha A: Výzkumné otázky

HVO: Zjistit, jaké motivace vedou ženy k výběru volbě povolání prostituce?

VO: 1. Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání?

VO: 2. Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít v prostituci?

VO: 3. Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry?

VO 1 - Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání během svého volného času?

Otázky:

TO1 – V jakém prostředí jste vyrůstala a jak byste popsala své dětství?

TO2 – S kým a jakým způsobem jste trávila svůj volný čas?

TO3 – Mohla byste mi popsat, jak probíhalo Vaše období dospívání? Jak probíhalo vaše osamostatnění od vašich rodičů?

TO4 – Mohla byste mi popsat vaše první partnerské vztahy?

VO 2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít v prostituci?

Otázky:

TO5 – Jak byste popsala momentálně svůj život/ životní situaci?

TO6 – Kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co vás k takovému rozhodnutí motivovalo?

TO7 – Jaká jiná zaměstnaní jste měla před nebo během poskytování sexuálních služeb?

VO3 - Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry?

Otázky:

TO8 – Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Kolik Vám bylo, když jste začala poprvé?

T09 – Pamatujete si na svého prvního klienta? Jak jste se k němu dostala? Zanechalo to Vás něco? Jaké jste měla pocity?

T10 – Jak jste se dostávala k dalším klientům a jak se průběhem času měnily vaše pocity spojené s poskytováním sexuálních služeb?

T11 – Co Vás nyní motivuje k tomu, že zůstáváte u poskytování sexuálních služeb?

Scénář rozhovoru vycházel z výzkumných otázek, respondentkám otázky byly kladeny ve výše uvedeném pořadí.

Příloha B: Ukázkový rozhovor R4

VO 1 - Jakým způsobem a s kým trávily ženy své dětství a dospívání během svého volného času?

Otázky:

TO1 – V jakém prostředí jste vyrůstala a jak byste popsala své dětství?

No, pocházím z rozvedené rodiny. Táta nás jako malý neustále mlátil. Mamce to po několika letech došlo a ještě po tom, co mi otec zlomil ruku a rozseknul obočí, tak se s ním rozvedla. Potom nám už bylo celkem dobře. Mám mladší ségru, s kterou vycházím do dnes. Mamka má vysokoškolské vzdělání a pracuje jako vedoucí v jedné firmě, takže nám bylo jasné, že asi bude taky chtít, abychom měli vysokou. Takže po základní škole jsem šla na gymnázium a pak i na vysokou, letos budu končit. Jinak dětství jsem krom pár traumat s otcem měla celkem fajn. Jako dítě jsem byla občas drzá, ráda jsem chodila na diskotéky a ráda jsem tančila.

TO2 – S kým a jakým způsobem jste trávila svůj volný čas?

Nejraději s kamarády, chodili jsme na diskotéky, rádi jsme se bavili, rádi jsme tančili, ale nikdy jsem nekouřila, nepila tolik, že bych si něco nepamatovala a nikdy jsem nezkusila tvrdé drogy.

TO3 – Mohla byste mi popsat, jak probíhalo Vaše období dospívání? Jak probíhalo vaše osamostatnění od vašich rodičů?

Po skončení gymplu, když začaly prázdniny, sháněla jsem nějakou brigošku, Prahu jsem měla plný zuby, takže jsem se koukala po brigádě mimo Prahu, abych mohla vypadnout. Na gymplu jsem se učila němčinu, takže mě zaujala nabídka práce barmanky v kasinu u hranic s Německem. Zavolala jsem jim tam, poslala životopis s fotkou, přijela jsem tam osobně na pohovor a vybrali mě. Celé letní prázdniny jsem pracovala v kasinu a hodně se mi tam líbilo. Krom toho, že mě tam neustále otravovali Turci, kteří mi dost často nabízeli peníze za sex. Přes prázdniny jsem tam samozřejmě bydlela a měla jsem dost volna, chodila jsem normálně i ven, doma jsem za celé prázdniny nebyla. Když prázdniny skončily, dostala jsem nabídku jít pracovat do jednoho z místních podniků za bar, protože tam nestíhali. Jezdila jsem tam každý víkend z Prahy jim pomáhat. Jinak do teď

bydlím u mamky, letos končím vysokou, tak bych se potom až chtěla osamostatnit, nějaké našetřené peníze mám. Ráda bych si taky našla normální práci, přítele a začala nový život, prostituci už asi dál dělat po škole nechci.

TO4 – Mohla byste mi popsat vaše první partnerské vztahy?

Vždy jsem byla slušná, měla jsem jen pár chlapů, pár vztahů ale nikdy nic extra vážného. Od doby, co jezdím do podniku, jsem žádného přítele neměla, nebyla na to chuť a ani čas.

VO 2 – Jaké životní situace vedly vybrané ženy k tomu, že se rozhodly žít se prostitutí?

TO5 – Jak byste popsal momentálně svůj život/ životní situaci?

Momentálně na jaře budu končit vysokou školu, takže doufám, že si po škole najdu normální práci a sem už nikdy pojedu. Stále bydlím u maminky a každé víkendy jezdím do podniku, kde mám stále klienty. Dost často mi pomáhá, že když přejezu hranice, stane ze mě úplně jiný člověk, jsem daleko od domova, v práci jsem úplně jiná osobnost, mám tam úplně jiné hodnoty a popravdě, je ze mě dost dobrá herečka.

TO6 – Kdy a z jakého důvodu jste poprvé začala uvažovat o poskytování sexuálních služeb? Co vás k takovému rozhodnutí motivovalo?

Nikdy jsem o poskytování sexuálních služeb neuvažovala. Ale přišlo tak nějak jednoduše samo. Pracovala jsem v tom místním podniku za barem, kam za mnou jezdil pořád jeden Němec, který mě pořád přemlouval, abych s ním šla na pokoj. Jednou jsem to řekla své kolegyni za barem, že mě neustále přemlouvá, abych s ním šla na pokoj a ta se mi svěřila, že to jednou taky takhle udělala, že se nechala ukecat, že si to chtěla zkusit, že jestli mě to taky láká a chci si to zkusit, tak že mám teď tu možnost, když mě furt přemlouvá. Jenže pro mě to byl zvláštní pocit, jsem přece barmanka a ne prostitutka. Doma si mamka myslela, že pracuji pořád v tom kasinu. Kdyby mamka zjistila, že pracuji v bordelu jako barmanka,

asi by to nějak zkousla, ale že dělám i prostitutku, bože ta by mě zabila. Jenže ten Němec se mi hodně líbil a asi po 2 měsících, co strávil celý víkend u mě na baru, jsem mu podlehla a tak jsem s ním šla a pokoj. Jako nebylo to nejhorší ale ani nejlepší, celou cestu domů, jsem probřečela a snad jsem se tam už nikdy za bar nechtěla vrátit. Jenže jsem se tam zase vrátila dál pracovat za bar a vždy než jsem nastoupila do práce za bar, tak jsem každý víkend měla sex s Němcem za peníze. Takže vlastně jsem k prostituci přišla takhle náhodou, že jsem začala pracovat v tom podniku a oslovil mě Němec a po nějaké době jsem mu podlehla a tím to pak vše začalo. Za barem jsem si na den vydělala 1 400 Kč. Za sex, který všehovšudy trval, ani ne hodinu, jsem od Němce dostávala 4 000 Kč. Docela rychle jsem si na ty peníze zvykla, pak se to ve mně zlomilo, už přestala pracovat jako barmanka a každý víkend jsem tam jezdila jako prostitutka. No a takhle tam jezdím už 5. rokem. Všechno se to dá zvládnout, když mám vidinu těch peněz.

TO7 – Jaká jiná zaměstnaní jste měla před nebo během poskytování sexuálních služeb?

Před tím jsem pracovala jako barmanka v kasinu, jak jsem již zmiňovala ale potom, co jsem začala dělat prostitutku, jsem s tím přestala, protože prostituci jsem si vydělala mnohonásobně víc, takže celou dobu pak už jen placený sex a nic víc dalšího jsem už nepotřebovala. Nicméně doufám, že po škole si najdu normální práci a do podniku už nikdy víc jezdit nebudu.

VO3 - Jak se postupem času vyvíjela motivace žen zůstat u jejich prostituční kariéry?

TO8 – Jak dlouho se živíte poskytováním sexuálních služeb? Kolik Vám bylo, když jste začala poprvé?

No, už to dělám 5. rokem. Tehdy mi bylo 20 let, čerstvě po maturitě, vlastně teda až po skončení letních prázdnin.

T09 – Pamatujete si na svého prvního klienta? Jak jste se k němu dostala? Zanechalo to Vás něco? Jaké jste měla pocity?

No jéjej, byl to ten Němec, který mě zhruba dva měsíce neustále víkend, co víkend přemlouval na baru, ať s ním jdu na pokoj. Byl tak hezký, hezky se mi s ním povídalo, že jsem mu po dvou měsících podlehla a šla jsem s ním na pokoj. Po našem prvním sexu, po cestě domů jsem celou cestu probřečela, byla jsem ze sebe znechucená, že jsem podlehla, nechala si za sex zaplatit, neměla jsem k sobě žádnou úctu, veškerá moje hrdost byla úplně pryč. Prostě jsem sama sebe brala úplně hrozně, zklamala jsem se, zničila jsem si všechno, co jsem na sobě měla, obdivovala a měla ráda. Jenže pak se ve mně něco zlomilo a já pak souložila každý víkend s Němcem a několika dalšími, protože ta vidina peněz, začala být silnější než já sama.

T10 – Jak jste se dostávala k dalším klientům a jak se průběhem času měnily vaše pocity spojené s poskytováním sexuálních služeb?

K dalším klientům jsem se dostávala skrze podnik, prostě ten kdo přišel, tak toho jsem měla. Samozřejmě tam byla ochranka, jednou se mi stalo, že mi jeden klient nadával, že jsem kurva, a že nebude poslouchat, co chci já, tak jsem hned zavolala ochranku, která ho vyvedla a on nestačil ani nic udělat. O víkendu se tady prostě dveře nezastaví, takže klienti přicházejí sami. Jinak moje pocity se už pak nijak postupem času neměly. Oproti ostatním holkám, co tu jsou, ne že bych se s nimi nějak vybavovala, ale já mám tu výhodu, že sem jezdím na víkendovky a pak jedu zpět domů a navíc mám tu vidinu toho, že po skončení školy se sem už nikdy nevrátím. Ale ty ostatní holky, ty tu jsou pořád, potřebují uživit svoje děti, nebo potřebují posílat peníze svým rodičům, hodně holky mezi sebou mluví rusky a ukrajinsky.

T11 – Co Vás nyní motivuje k tomu, že zůstáváte u poskytování sexuálních služeb?

Budu se už asi opakovat, ale celou dobu mě k tomu motivují peníze, za víkend se tu dají vydělat krásné peníze a za ty peníze se toho dá hodně vydržet. Po víkendu jezdím vždy domů a chodím do školy. Další motivací ještě byla taky o víkendech doma nuda, takhle jsem se nenudila a ještě jsem si vydělala peníze.